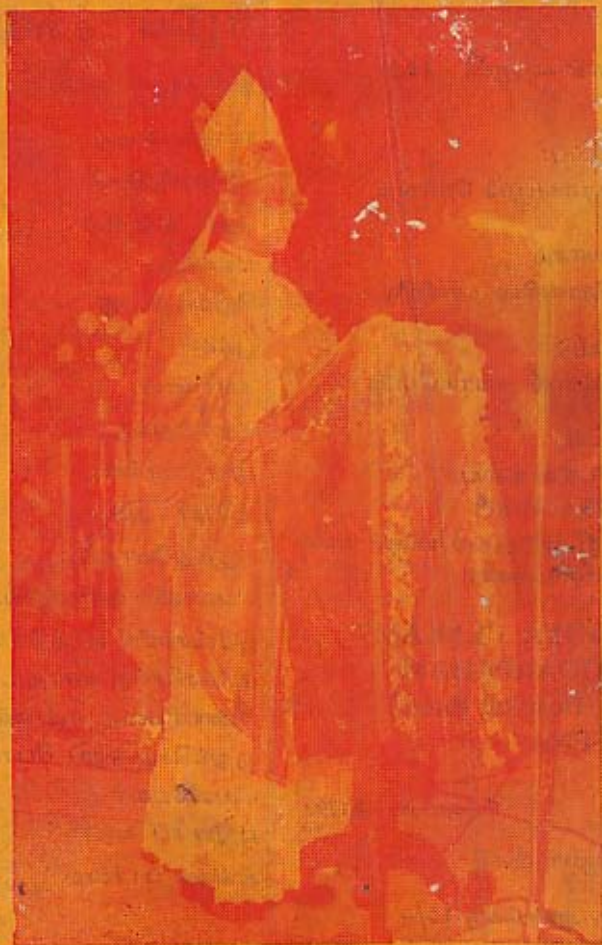

புதிய உலகம்

வெகாரி, ஜூனி
1983

பேரருள்திரு J. கிங்ஸ்லி சுவாமிபிள்ளை

திருமலை - மட்டுநகர் ஆயர்

ஏழாவது ஆண்டு

மலர் 38

வைகாசி - ஆனி 1983

தொகுப்பு:
கரவையூர்ச் செல்வம்

விநியோகம்
பிரான்சிஸ் டானியல்

வெளியீடு
கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை

தொடர்பு
"புதிய உலகம்"
தொடர்பகம்
657, மருத்துவ மனைச் சாலை
யாழ்ப்பாணம்.

'PUTHIYA ULAKAM'
THODARPAHAM
657, Hospital Road,
JAFFNA

தொலைபேசி: 23798

விலை ரூபா 2-50

சந்தா, ஆண்டுக்கு 15/-

சிந்தனையுட்டும் சஞ்சிகை

புதிய உலகிலே...

எமதுபார்வை	...	1
அஞ்சலித்தேன்	..	4
ஆயர் கிங்ஸ்லி	...	5
மன்னிப்பு	...	6
சிறுவர் உலகு	...	9
பூக்கள்	...	10
கவரிமான்	...	11
சமூகத்துக்கு...	...	16
பாரதியாரின்...	...	17
அம்மா அம்மா	...	19
கருத்துமோதல்	...	21
பெண்களை வாழவிடுங்கள்...	...	26
இரட்சணிய யாத்திரிகம் ...	...	30
அர்ச்சனைக்கு வராத...	...	35
எண்ணியதை எண்ணி...	...	42
குறுக்கெழுத்துப் போட்டி	...	46
வெளியேவா ...	...	84
புதுமைப் பதில்	...	49
உங்கள் பார்வை	...	60

ஒருங்கிணைந்த தலைமைத்துவம்

கூடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக முப்பத்து ஏழு மலர்களிலூடாக "புதிய உலக"த்தை வெளியிட்டு வந்தவர், அருட்திரு கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை அவர்கள்.

எமது முதல் இதழிலேயே நாம் எமது சஞ்சிகையின் இலட்சியத்தைத் தெளிவாக்கியிருந்தோம். அந்த இலட்சியப் பாதையில் நாம் மெதுவாகவே நடந்தாலும், உறுதியான நடையாக நடந்தோம். வேகமில்லாத அந்நடையில் தளர்ச்சியிருக்கவில்லை.

அன்றுதொட்டு இன்றுவரை நாம் எந்த ஒரு சமயத்தையோ, சாதியையோ - ஏன் இனத்தையோ சார்ந்து கருத்துக்களைத் தெரிவித்தது கிடையாது. உண்மையைக் கூறுவது சார்பாகாது. பெரிய பத்திரிகைகள் சொல்லத் தயங்கியவற்றை நாம் துணிந்து சொன்னோம். ஆயினும், நாட்டின் எந்த ஒரு சட்டத்தையும் மீறி நாம் எதையும் பிரசுரித்தது கிடையாது. எந்தவொரு சலுகையையும் நாம் கேட்டதும் இல்லை, அதேவேளை தரப்பட்ட சுதந்திரத்தைத் துர்ப்பிரயோகம் செய்யவுமில்லை. எமது முப்பத்து எட்டு மலர்களுமே இவற்றிற்குச் சான்று.

பொதுமக்கள் நலன்கருதி, அவர்களின் முழுமையான சுதந்திரவாழ்வு (integrateal human freedom) கருதியே நாம் கருத்துகளைப் பகிர்ந்து கொண்டோம். இன்றைய காலகட்டத்தில் இதை ஒரு சாதனையாகவே நாம் கருதுகிறோம்.

இவ்வாறு எம்மை வளரவிட்ட சிறப்பும் பெருமையும் எமது அன்பிற்கும் பெருமதிப்புக்குமுரிய வெளியீட்டாளருக்கே உரியனவாகும். எந்த ஒரு காலகட்டத்திலும் எமக்குத் தரப்பட்ட பொறுப்பில் அவர் தலைவிட்டது கிடையாது. அதேவேளை அப்பொறுப்பில் இருந்து நாம் தவறிச்செல்ல அவரது அன்பும் பண்பும் இடந்தர

படைப்புகளுக்குப் பொறுப்பு படைத்தவர்களே;
கருத்துகளுக்கு உரியவர்கள் உரைத்தவர்களே - ஆர்.
(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)

வில்லை. அவர் தமது பொறுப்பையும் அதிகாரத்தையும் நடைமுறைப்படுத்தும் பண்பான முறைக்கு இது ஒரு சிறிய உதாரணம். சின்னவற்றில் அவர் பொறுப்பாகவும், பண்பாகவும், தலைமைத்தரவாச் சிறப்புடனும் பணிபுரிந்து வெற்றிமேல் வெற்றி ஈட்டியமையினால் மேலும் மேலும் பொறுப்புகள் அவரிடம் கொடுக்கப்படுவதை நாம் கண்டு மகிழ்கிறோம், பெருமைப்படுகிறோம்.

இன்று அவர் திருமலை-மட்டுநகர் ஆயராகக் கிழக்குமாகாணம் சென்றமைகண்டு துன்பத்தினூடாக இன்பம் காணுகிறோம். எம்மை விட்டு அவர் பிரிந்து செல்வது எமக்குப் பெருந்துன்பம். அவரின் அன்பை, ஆதரவை, ஊக்குவித்தலை, ஆலோசனைகளை அருகில் இருந்து பெறமுடியாதென்று நாம் உண்மையிலேயே மனம் வருந்துகின்றோம்.

ஆயினும், அவர் பொறுப்பான பெரிய பதவியில் எமது சகோதர மறைமாவட்டத்துக்கு ஆயராகச் செல்லுகின்றார் என்று எண்ணி மகிழ்கின்றோம்.

யாழ் - மன்றார் - திருமலை / மட்டுநகர் மறைமாவட்டங்கள் இன்று பல அவசரப் பிரச்சனைகளைச் சந்திக்கின்றன. இம்மூன்று மறைமாவட்டங்களுக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட மொழி, கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு, பிரச்சனைகள் பொதுவாக உண்டு. ஆகவே தேசிய ரீதியில் ஆயர்கள் ஒன்றுகூடும் அதேவேளை, திணை நிலப்பகுதிக்குரிய முறையிலும் (regional) சம்பந்தப்பட்ட ஆயர்கள் அடிக்கடி ஒன்றுகூடி இம் மறைமாவட்டங்களில் வாழும் மக்களின் இன்றைய தேவைகளை ஆய்ந்து உணர்ந்து, அத்தேவைகளுக்கேற்ப பணிகளை உருவாக்கி வளர்க்க வேண்டும். ஏனைய மறைமாவட்டங்களில் வாழும் தமிழ் மக்களின் தேவைகளையும் இவர்கள் கணக்கெடுக்க வேண்டியது அவசியம்.

கத்தோலிக்க மக்களுக்கு மட்டுமே என்று செயற்படாது, பரந்த அளவில் சிந்தனை செய்து மறைமாவட்டத்திலுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் மனச் சேவைசெய்ய ஆயர்கள் மூவரும் ஒருங்கிணைந்து வரவேண்டும்.

திறமையும், ஆற்றலும், ஆர்வமும், உண்மையான மக்கள் அன்பும் கொண்ட ஆயர்களின் தலைமைத்துவத்தில் புதிய திட்டங்களை எதிர்பார்க்கிறோம். அத்திட்டங்களை அமுல்படுத்தும் உறுதியையும், துடிப்பையும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

இம்மறைமாவட்டங்கள் தோறும் வெவ்வேறு துறைகளில் அறிவும் அனுபவமும் பெற்றவர்கள் இல்லறத்திலும், துறவறத்திலும், குருத்துவத்திலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் மாவட்ட ஆட்சிமன்றத்தில் (regional council) இணைத்துக் கொள்வது பேருதவியாக அமையும்.

முழுமையான விடுதலை (intervated freedom) பெற்று, மகிழ்வுடன் நிறைவாக வாழ ஒரு சமூகம் வழிமேல் விழிவைத்து ஓரளவு விழிப்புணர்ச்சியும் பெற்று ஒரு பொறுப்பான தலைமைத்துவத்தைக் காத்து நிற்கின்றது. அத் தலைமைத்துவத்தை, ஏனைய துறைத் தலைமைத்துவத்துடன் இணைந்து கொடுக்க ஆயர்கள் முன்வரவேண்டும். புதிய ஆயர் இம்மாவட்ட ஆட்சிமன்றத்து உயிரூட்டுபவராக விளங்குவாரென்பது எமது நம்பிக்கை.

ஒளிமயமான எதிர்காலமொன்று புதிய உலகமொன்று — தூரத்தே தெரிகின்றது. ஏனைய ஆயர்களை ஏற்றதுபோல, புதிய ஆயரையும் ஏற்போம். மதமென்றும், சாதியென்றும் பாராது ஒருங்கிணைவோம். ஆர்வத்தையும் ஆற்றலையும் வளத்தையும் ஒன்று சேர்ப்போம். இலட்சியம் நோக்கி நடைபோடுவோம். 'புதிய உலகம்' படைப்போம்.

எங்கள் சஞ்சிகையின் வெளியீட்டாளரும்,
இன்றைய
திருமலை - மட்டுநகர் ஆயருமான
பேரருட்நிரு கிங்ஸ்லி சுவாமிபிள்ளை அவர்களுக்கு
அன்புடனும் பண்புடனும் இம்மலரை
அர்ப்பணிக்கின்றோம்.

அஞ்சலித்தேன்

வாய் உளம் காயம் தன்னில்
வரையிலாப் பிழைகள் செய்தேன்
ஆயினும் பெற்றுத்தாட் கொண்டாய்
அருளினுக் கரசே அன்பே
தாயினும் இனியாய் உன்றன்
தண்ணளிப் பெருக்கை இந்த
நாயினேன் நினைந்துன் பாத
நறுமலர் இணைமேல் வீழ்ந்தேன்.

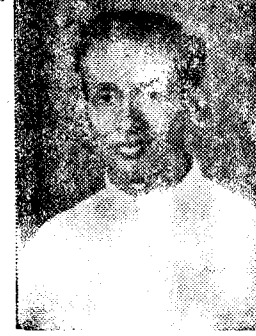
★

இரும்பினில் வார்த்த நெஞ்சன்
இரக்கமே அறியாப் பாவி
துரும்பிலும் துரும்பன் எனைத்
துடித்திட வருத்தி டாது
அருந்துணைக் கரத்தில் ஏந்தி
அரவணைத் திட்ட தந்தாய்
கரும்பினும் மதுரம் வாய்ந்த
கழலடி தொழுது வாழ்வேன்.

★

கரைதுறை காண்ப் பாவக்
கடலெனை அய்யால் மூடி
இரைகொள வந்த போது
இரங்கியே கரங்கள் சந்த
வரையிலாக் கருணை யூற்றே
வாழ்வொளி வழியே என்றும்
உரைதனுக் கடங்கரத் தூயோய்
உயிர்ப்பதம் அஞ்ச லித்தேன்.

ஆயர்

சிங்விலி

ஆண்டகை வாழ்க

திருகோண மலைமட்டு நகர்செய்த தவமே
தெய்வீக மறைமக்கள் தமையாளும் வரணே
அருள்ஞான நிறைவோடு பணிசெய்சற் குணனே
ஆயரெம் தலகமே அன்பேநீ வாழ்க.

★

அலைமேவு கடலாடு படகேற்றி எம்மை
ஆனந்தக் கரையேற்ற ஆவியின் துணையால்
மலைமேவு திருமன்ற மரபோடு செங்கோல்
மழைக்கரந் தாங்கிடும் மன்னவா வாழ்க

★

தோழமை விகவாசத் தோடுவிண் பணியே
துலங்கிடத் தொடங்கிடுந் துய்யமா மணியே
ஏழைகள் தோழனும் இறைமகன் வடிவே
இனியகிங் ஸிலிநாம ஏந்தலே வாழ்க.

★

ஏற்றமும் தாழ்வுமே இல்லாத நீதி
எங்குமே சமரசம் பொங்கிடும் சோதித்
தோற்றமும் காணவே தொண்டாற்றி வாழ்க
தூயநல் லாயனே நீடுழி வாழ்க.

மன்னிப்பு

பொன்னலைகள் பொங்கிவருங் கடலோ மஞ்சட்
பொடிதோய்ந்த குங்குமச்செங் குழம்போ வானக்
கன்னியவள் மேனியிலே தங்கப் போர்வை
கட்டிவரும் பேரழகோ? குருதியாரோ?
மின்னலது வெம்படையோ? பவளக் காடோ?
மிகுபிரபைக் கதிரெறிந்து காலவேளை
மன்னனென மாணிக்க மகுடஞ் சூட்டி
மலைத்தவிசின் மீதேறிக் கதிரோன் வந்தான்.

அண்ணலவர் யேசுபரஞ் சுதனார் ஞான
அமுதமழை பொழிகின்றார் என்றேகூடி
எண்ணரிய நகர்மாந்தர் திசைக ளெங்கும்
இருந்தெழுந்து மனமகிழ்ந்து புள்ளம் நாடும்
தண்ணருவி போற்பாய்ந்தே அவர்தம் பாதம்
தலைவணங்கி நினைறிருந்து தாகங் கூர்ப்
புண்ணிய நற் போதகத்தை நுகர்ந்தா ரந்தப்
போதினிலே சிலர்வந்து புகுந்தா ராங்கு

“வாசமெழு மலர்க்கூந்தல் மங்கை யின்ப
வலைவீசி ஆடவரை மயக்கி வாழ்ந்தாள்
காசுதனை இறைப்போரைக் கட்டிச் சேரும்
கருநீல விடநாகம் மாதர்க் கெல்லாம்
மாசுதரும் தாசியிவள் கொடியாள் தன்னை
மலரமளி மீதிருந்து பிடித்தே வந்தோம்
தேசொளிரங் கொற்றவனே காண்பீ ரெ”ன்றே
இருமகனார் சந்நிதிக்கண் நிறுத்தி நின்றார்

சொல்லிழந்து சோர்விகந்து கண்ணீர் பொங்கச்
சோகத்தின் பிரதியென நாணங் கூர்ப்
புல்லவொரு கொம்பறியாக் கொடியைப் போலும்
பூரணர் தாள்பார்த்து நின்றாள் மங்கை
“கல்லெறிந்து கொல்லுதலே மோயீ சன்தன்
கட்டளையாம் நாமறிவோம் நுமது தீர்ப்பைச்
சொல்லு”மென யேசுபரன் முன்னே வேகச்
சுடுசரங்கள் வீசியவர் குதித்தா ரந்தோ

புனிதபரன், அமைதியுரு, பொறையின் வேந்தன்
பூமுகத்தின் காரிருளைப் போக்க வந்த
இனியநிலா, அன்பினொளி, கருணை யூற்று
எழுதியபொற் சித்திரமாய் இருந்தார் பின்னர்
தனிமையிலே தரையினிலே விரவால் ஏதோ
தானெழுதிக் கொண்டிருந்தார் இருள்ம னத்தார்
நனிபொழிந்த மழைமேகம் ஊமை யாகி
நாவடைத்த நிலைகண்டு நச்சரித்தார்

விழியருவி நீர்பெருக விம்மி யேங்கும்
விலைமகளைத் திருமகனார் கனிந்து நோக்கி
மொழியினிலே நஞ்சூட்டும் புலையர் தங்கள்
முகங்கவிழ எச்சரிப்பார் போலப் பார்த்து
“பழியெதுவும் அறியாதான் முன்னே வந்து
பாவையிவள் மீதுமுதற் கல்வீ”சென்று
ஒளிவழியும் உயிருமென உலகோர் போற்றும்
உத்தமனார் தாமரைத்து மெளனங் காத்தார்

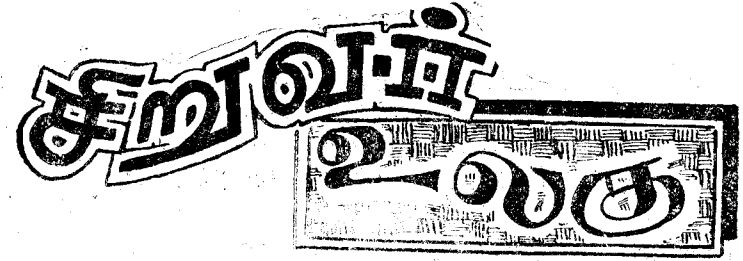

மீண்டுமவர் தரைதனிலே எழுத லானார்
மிருகவெறி யுடனுழன்று வந்து நீசர்
நீண்டதொரு கைநீட்டிக் கல்லைத் தூக்கும்
நினைவறியா நிலையினிலே கல்லாய் நின்றார்
ஆண்டிருந்த மன்பதையின் பழிபா வங்கள்
அத்தனையுங் கண்முன்னே தோன்றி யச்சம்
தூண்டிடவே நடுநடுங்கி வாய்பே சாராய்
தூயபரன் பின்னகன்று தொலைந்தே போனார்

கறையிகுந்தார் சென்றிட்டார் கன்னிப்பாவி
காலடியில் நின்றிட்டாள்; கருணை மூர்த்தி
சிறையொடிந்த பறவைமுகம் மலர்ந்து நோக்கிச்
செம்பவள வாய்திறந்து "எவரே னும்கல்
எறிந்தனரோ" எனக்கேட்டார்; "இல்லை" என்றாள்
'இனிப்பாவம் செய்யாதே போய்வர்' என்றார்
இறைமகனார் நிறையருளிற் பாவம் நீங்கி
இதயபரி சுத்தமொடு பறந்து சென்றாள்.

யாழ். ஜெயம்

தமிழரின் பண்பு

அறத்தின்வழி நின்றல்
ஆண்மையில் உயர்தல்
இன்சொற் பேசுதல்
ஈகையிற் சிறத்தல்
உண்மை உரைத்தல்
ஊக்கம் வளர்த்தல்
எவரையும் நேசித்தல்
ஏர்பிடித்துச் சீரடைதல்
ஐயந்திரிபறக் கற்றல்
ஒழுக்கம் பேணல்
ஓரம் சாராது நின்றல்
ஒளவியம் அகற்றல்
செவ்விய தமிழரின் பண்பு.

செல்வச் சிறுவர்களே,

உலகப்புகழும் உத்தமர் காந்தி மகானை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள் அல்லவா? "ஆனக்கும் அடிசறுக்கும்" என்பதுபோல அவரும் சிறுவயதில் பிழைசெய்தார்.

இளைஞர்கள் சிலர் அவருக்குக் கெட்ட நண்பர்களாக வந்து கூடினார்கள். புகைபிடிக்கும் தீய பழக்கத்தைப் பழக்கி விட்டார்கள்.

காந்திக்கு எப்போதும் சிகரெட் புகைக்கப் பணம் கிடைக்கவில்லை. திருட ஆரம்பித்தார். முதலில் வேலைக்காரனுடைய பணத்திற்களவாடினார். பின்பு தன் சகோதரனின் தங்கக்காப்பில் தங்கத்தை வெட்டி எடுத்து விற்கவும் துணிந்துவிட்டார்.

பன்றியோடு தீசர்ந்த கன்று போலக் கெட்ட நண்பர்களின் கூட்டுறவால் அவர்மனம் அழுக்குப் படிந்துவிட்டது. புகைபிடிக்கும் ஆசைக்கு அடிமையாகினார்.

சில தினங்களுக்குப்பின் புகை பிடிப்பது தீமையை விளைக்கும்

கொடிய பழக்கம் என்பதை உணர்ந்தார். அந்தப் பழக்கத்தைக் கைவிட்டார். திருந்திவிட்டார். தான் அறியாமற் செய்த குற்றத்துக்கு மனம் வருந்தினார். தான்செய்த குற்றத்தை ஒளியாமல் ஒப்புக்கொண்டு இனிமேல் தான் அப்படிப்பட்ட குற்றத்தைச் செய்வதில்லை என்று வாக்குப்பண்ணித் தன்னை மன்னிக்குமாறு தகப்பனருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிக்கொடுத்தார்.

அன்றுமுதல் மிக நல்லவராக வாழ்ந்து வந்தார்.

தவறு செய்வது மனித இயற்கை. ஆனால், தவறை உணர்ந்து திருந்துவது சிறந்த குணமாகும்.

ஆகவே, சிறுவர்களாகிய நீங்களும் ஏதாவது தீயசெயல்களைச் செய்துவிட்டால் மனம் வருந்தி மன்னிப்புக் கேட்டுத் திருந்த வேண்டும். அப்பொழுது எல்லோரும் உங்களை நேசிப்பார்கள். கடவுளும் உங்களீது அன்பாய் இருப்பார்.

பூக்கள்

வானகத்துச் சோலைதனில் மலர்கள் பூக்கும்
வாடாத செம்மலர்கள் ஓடிப்போகும்
கானகத்தில் எண்ணரிய பூக்கள் தோன்றும்
காட்சிதனை அநுபவிப்பார் மிகவும் சொற்பம்

பூமுகத்துச் சோலைகளிற் பூத்துப் பூத்துப்
புன்னகையைச் சிந்துவன வாடிப்போகும்
தாமரையும் அல்லிகளும் நீரில்வந்து
தம்முகத்தைக் காட்டியபின் தலையைச்சாய்க்கும்

உயர்மலையிற் குறிஞ்சிமலர் உருவங்காட்டும்
உவர்க்கடலின் கரைகளிலே நெய்தல் தோன்றும்
வயலருகே செங்கழுநீர் வரிசை காண்போம்
வனப்பளிக்கும் கணப்பொழுதில் வாடிச்சோரும்

இதயமதில் உதயமுறும் எழிலைத்தேக்கும்
இன்பப்பூ அன்புப்பூ எக்காலத்தும்
புதியமலர் நறுமணமும் தேனும் பொங்கும்
பொன்மலராம் நன்மலரைத் தேடிப்போற்று.

— ஜெயசீலி
வத்தனை.

தமிழ்

தங்கக் கடலின் ஒளிமுத்து — தமிழ்
சத்தியம் தந்த முதுசொத்து.

இன்பம் நிறைக்கும் அமுதூற்று — தமிழ்
இனிய இசையின் இளங்காற்று.

பொதியில் வார்த்த பூங்கன்னல் — தமிழ்
பொங்குந் தங்கப் புதுச் செந்நெல்.

இளமை இழியா எழில்மாது — தமிழ்
எல்லாமொழிக்கும் முதல் தூது.

கவிதைக் கனியின் பொற்சோலை — தமிழ்
சுருத்தைக் கவரும் பூஞ்சோலை.

சிறு கதை

கவரிமான்

பிரான்சில்லா பெனடிக்ற்,
12/3, 2-ம் குறுக்குத் தெரு,
யாழ்ப்பாணம்.

சே!..... இந்த அலங்காரமெல்லாம்
எதுக்கு? கண்ணாடியில்
தெரிந்த தன் உருவத்தைக் கண்டு
முகம் சுளித்தாள் ஜோசப்பின்.
தலையைச் சுற்றி உயரமாகப்
போட்டிருந்தகொண்டை, அவளை
இன்னும் உயரமாகக் காட்டியது.
ஐ-ப்ரோ கொண்டு தீட்டிய புரு
வங்கள் விபீஷ்டிக்கினால் ஈரம்
ததும்பும் உதடுகள்; ரூஜினால்
சிவந்த கன்னங்கள்.

காதிலிருந்து நீண்டு தொங்
கும் காதணி; மெல்லிய ஷிபான்
ஸாரி உடலைத் தழுவு; ரவிக்கை
அவள் எழிலை அதிகமாகக் காட்
டியது. கையில் குலுங்கும் தங்க
புளையல்கள், ஒரு கையில் வாட்ச்,
மூத்தில் மெல்லிய செயினில்
ஊசலாடும் அமெரிக்கன் டாலர்,
நாதருகே கலை உணர்வுடன்
செருகிய ரோஜா.

இன்னும் சில நிமிஷங்களில்
அவளை அழைத்துப்போக அவள்
கணவன் நெப்போலியன் வந்து
விடுவான். ஒரு பார்ட்டிக்குப்
போகவேண்டுமென்று சொல்லி
யிருந்தான். மனசுக்குப் பிடிக்க

காத இந்த அலங்காரமெல்லாம்
நெப்போலியனுக்காகத் தான்.
நீண்ட கூந்தலை அள்ளிப் பின்னி.
அதில் ஒரு பந்து மல்லிகையைச்
சுற்றிவிட்டு, மஞ்சள் மின்னும்
முகத்தில் குங்குமம் பளிச்சிட
உலவிவந்த ஜோசப்பினத்தானே
நெப்போலியன் காதலித்தான்.
ஆனால் இப்பொழுது கண்ணுக்கு
மைதீட்டிக்கொண்டால் 'கன்ட்ரி,
என்று கேலி செய்கிறான். அவன்
விருப்பப்படி அவள் தன்னை மாற்
றிக்கொண்டாள்.

கல்யாணம் முடிந்த மறுநாளே,
அவளைத் தன்னுடன் கொழும்புக்கு
அழைத்து வந்துவிட்டான்.
வீட்டில் பாட்டியைத்தவிர வேறு
யாருமில்லை, அவள் பிரிந்துபோவ
தற்காக வருத்தப்பட! அங்கு
வந்த சில மாதங்களில் பாட்டி
யும் காலமாகிவிட்டாள். அதற்
குக்கூட ஊருக்குப்போக முடிய
வில்லையே என்ற கவலை ஜோசபி
னுக்கு, என்ன செய்வது? நெப்
போலியனின் வேலை அப்படி!

அவன் இல்லாவிட்டால் ஆபி
ஸில் ஒன்றுமே நடக்காதாம்,
அவளை ஆபிஸுக்குக் கொண்டு
போகத் தினம் ஒரு கார் வரும்,
மாலையில் விதம்விதமான வெளி
நாட்டுக் கார்களில் நெப்போலி
யனுடன், கொழும்பைச் சுற்றிப்
பவனி வரும்போது, தன் சொந்த
ஊரையே ஜோசபின் மறந்ததில்
ஆச்சரியமில்லையல்லவா?

வெகு நாகரிகமான கறுவாத் தோட்டத்தில் (Cinnamon Gardens) சகல வசதிகளுடன் ஒரு பிளாட். முதல் வேலையாக அவளை நாகரிகமாக்குவதில் முயன்றான் நெப்போலியன்.

அவள் சினுங்கினால், “என் பிரண்ட்ஸின் மனைவிமாரெல்லாம் எப்படி வருகிறார்கள் பார். உன் அழகுக்கு நீ டிரஸ் செய்து கொண்டால் எப்படியிருக்கும் தெரியுமா?” என்று வற்புறுத்துவான். தான் போகும் இடங்களில் மற்றப் பெண்களின் அலங்காரத்தை (அலங்கோலத்தை) பார்த்த பிறகுதான் நெப்போலியன் சொல்வது புரிந்தது. அவர்கள் மேனிதெரிய உடுத்தியிருப்பதும், ஆண்பெண் பேதமின்றித் தொட்டுப் பேசுவதும், அவளுக்கு அருவருப்பாக இருந்தாலும் நெப்போலியனுக்காகப் பொறுத்துக் கொண்டாள். அவனுக்காக அவள் அதை ஏன் செய்யக் கூடாது? அவன் அவளை வாழ வைத்த தெய்வமல்லவா?

அவள் தாய் முகத்தையே பார்த்ததில்லை. தந்தை தான் பாட்டியின் உதவியுடன் வளர்த்தார். தந்தையும் சிலநாட்களால் காலமாகிவிட்டார். வசதி குறைவான குடும்பம்தான், என்றாலும் ஜோசபின் செழிப்பாகவே வளர்ந்தாள். இயற்கை அவள் மீது பருவத்தின் செழிப்பையெல்லாம் அள்ளிச் சொரிந்திருந்தது.

புனித சூசையப்பர்மேல் வைத்த பக்தியினால், தன் அருமை மகளுக்கு அந்தப் புனிதரின் பெயரையே வைத்தார் அவள் தந்தை.

தமிழும் வேதமும் ஒருங்கே வளர்த்த நல்லையம்பதியிலே பிறந்தவள்தான் ஜோசபின். வீட்டில் சும்மா இருக்கப் பிடிக்காத ஜோசபின் நல்லூர் றே. கத். மகாவித்தியாலம் ஒன்றில் டீச்சராகச் சேர்ந்தாள்.

நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் ஞாபகார்த்த விழாவைக் கொண்டாடினார்கள். அதில் ஜோசபின் பெருமளவு பங்கேற்று நடத்தினாள். தனது தூரத்து உறவினர் வீட்டுக்கு வந்திருந்த செல்வந்தன் நெப்போலியன் விழாவுக்குத் தலைமைதாங்கி, ஜோசபினுடைய முயற்சியைப் பாராட்டினான். பாட்டிக்குக் கால்காசு கூட செலவில்லாமல் அவளைக் கல்யாணம் செய்து, கையோடு கொழும்புக்கு அழைத்து வந்துவிட்டான்.

வாசலில் ஹார்ன்..... சத்தம் கேட்கிறது. ஓ!..... அவர் வந்தாச்சு!”

“ரெடியா?” என்று கேட்டபடி வந்தவன், அவளின் தோற்றத்தைக்கண்டு பிரமித்துப்போய் “ஓ-ஜோசபின், யூலுக் ரியலி ஒண்டர்ப்புல்” என்று சொன்னான்.

“இறங்கு ஜோசபின்! என்ன யோசனை?” என்று நெப்போலியன் கேட்டதும் தன் சிந்தனையி

லிருந்து விடுபட்டாள். “முகத்தைச் சீரியசாக வெச்சுக்காதே” என்று அவள் இடையில் கையைக் கொடுத்து அழைத்துப் போனாள். ஜோசபினின் உடல் சிலிர்த்தது. பொது இடத்தில் அதுவும் அத்தனைபேருக்கும் முன்னால். இதில் வெட்கம் என்ன? அவர் என் கணவர்தானே என்று சமாளித்த கொண்டாள்.

அது ஒரு ‘வெட்’ பார்ட்டி. மது அங்கு வெள்ளமாய் ஓடியது. அவளுக்குப் பெரிய தர்ம சங்கடமாய் விட்டது. இது போன்ற பார்ட்டிகளுக்கு நெப்போலியன் இதுவரை அவளை அழைத்ததில்லை.

அவள் முன் ஒரு கோப்பை நீட்டப்பட்டதும், அவள் நாகரிகமாக மறுத்தாள். அங்குள்ள பெண்கள் சிரித்தனர். நெப்போலியன் முறைத்தான். முள்மேல் உட்கார்ந்திருப்பதுபோல் இருந்தது ஜோசபினுக்கு.

நெப்போலியன் யாரோ ஒரு மனிதருடன் ரசித்துக் குடித்தபடி பேசிக்கொண்டிருந்தான். திகைத்துப்போன ஜோசபின். “ஓ!..... இவருக்கு இந்தப்பழக்கம் கூட உண்டா?” எல்லோரும் நல்ல போதையில் இருந்தார்கள்.

திடீரென்று மேடையில் ஆர்க்கெஸ்டிரா முழங்க ஆரம்பித்தது. டிரம்பெட்டின் ஒலி, உச்சஸ்தாயியில் வீறிட்டபோது, மங்கலாக இருந்த ஒளியும் அணைந்து

ஓரே இருள்! ஜோசபின் பதறிப் போய் எழுந்தாள், ‘கடவுளே! இது என்ன சோதனை? குடிவெறியில் புலன்கள் மங்கி இருக்கும் இந்த மிருகங்களிடமிருந்து எப்படித் தப்புவது? இருளும் கூட துணையாய்ச் சேர்ந்து கொண்டதே?’

குபீரென்று ஒளிவெள்ளம் பெருகியது. ஜோசபினுக்கு முச்சுவந்தது. ‘எங்கே நெப்போலியன்? இந்த இடத்தைவிட்டு உடனே கிளம்பவேண்டும்.’ ஆனால் நெப்போலியனே ஒரு பெண்ணுடன் கைகோத்துக் கொண்டு ஓர் அறைக்குள் நுழைவதைக் கண்டு திடுக்குற்றான்.

நெப்போலியனுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தவர் பெரிய மனுஷர் உருவில் ஜோசபினிடம் வந்தார்.

‘ஓ’..... யூஃபீல் லோன்லி? டோன்ட் வொர்ரி பேபி’ என்று அவள் கைகளைப் பற்றி இழுத்தார். ஜோசபினின் உடல் பற்றி எரிந்தது.

“நோ...லீவ்மீ...யூ...யூ” என்று அலறியபடி கையை உதறினாள். “நெப்போலியன்” என்று கூவினாள்.

“வாட் நான்சென்ஸ்? ஓ!... உனக்கு இதெல்லாம் புதுசுதான் இங்கு கூப்பிட்டாலும் யாரும் வரமாட்டாங்க” என்று மீண்டும் இழுத்தார். கையிலிருந்த பெரிய ஹாண்ட் — பேக்கைச் சுழற்றி

யடித்தாள். ஏற்கெனவே ஃபுல் ஆக இருந்த அவர், தடுமாறிக் கீழே விழுந்தார். ஒரு நொடியில் வெளியே வந்தாள் ஜோசபின். அங்கிருந்து எப்படித் தப்பி ஓடுவது என்று பிரமித்து நின்ற போது, டாக்ஸி ஒன்று பக்கத்தில் வந்து நின்றது.

டிரைவர் தெரிந்தவன்தான். ஆனால் இவனை நம்பிப் போகலாமா என்று தயங்கியபடி நின்றவனை

“ஏறுங்கம்மா! என்னை உங்க அண்ணன்! மாதிரி நினையுங்க. நானும் தமிழன்தான், உங்களைப் போல அக்கா, தங்கச்சிகளோட பிறந்தவன்தான். உங்களைப் பார்க்கும் போதே அப்பாவிப் பெண்ணாயிருக்கே! இங்கே வந்து மாட்டிக்கிட்டுத்தென்று நினைச்சேன். இன்னிக்கு நான் இங்கே வந்ததும் நல்லாப்போச்சு! பெண்ணுங்களை மதிக்கத் தெரியாத படுபாவிங்கம்மா! நாகரிகம் நாகரிகம்னு சொல்லிக்கிட்டு பழைய காட்டுமிராண்டி நாகரிகத்துக்கே வந்துட்டாங்க.”

“விளக்கணைஞ்ச நேரத்தில இருட்டில், மேஜைமேல் கிடக்கிற கார் சாவியில், யாருக்கு எது கிடைக்கிறதோ, அந்தக் காரில வந்தவரோடு அன்றையப் பொழுதைக் கழிக்கலாமாம். சொல்லிக் கேட்டிருக்கேன். என்னைநம்பி ஏறுங்கம்மா, வீட்டிலே கொண்டு விட்டேன் நல்ல வேளை. இன்னிக் குத் தப்பிவிங்க, இனிமே இது

மாதிரி இடத்துக்கு வராதிங்கம்மா” என்று ஆறுதல் சொல்லி வீட்டில் கொண்டு விட்டுப் போனான்.

ஆபத்தைத் தவிர்த்து விட்டாயிற்று. என்றாலும் இதுவரை அவளிடம் குடிகொண்டிருந்த தைரியம் விலகிவிட்டது. பீறிக் கொண்டுவரும் அழுகையைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை அவளால்.....

“ஜோசபின்!... ஜோசபின்!... என்று அவறியபடி கதவைத்தட்டினான் நெப்போலியன். பிறகு சுய நினைவுக்கு வந்தவனாகப் பட்டனை அழுக்கி பெல்லை அடித்தான். கதவு திறக்கவில்லை. மறுபடியும் கதவை ஒங்கித் தட்டினான். மடாரென்று கதவுதிறந்து கொள்ளத் தடுமாறி விழுந்தவன் எழுந்தான். அப்படியானால் கதவு திறந்துதான் இருந்ததோ? “ஓ!... ராத்திரி நடனத்துக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறாளோ? நான் யாரென்று காட்டுகிறேன்.

“ஏய் ஜோசபின்! என்ன ராத்திரி அப்படி நடந்துவிட்டே? அந்த மனுஷன் பெரிய பிலிம் ப்ரொடியூஸர் தெரியுமா? அவர் படத்தில் நடிக்க எனக்கு லட்ச ரூபாயை அள்ளி விசியிருக்கிறார், தெரியுமா? ஏதோ கொஞ்சம் ஜாலியா இருக்கணும்னு கூப்பிட்டா, அடிச்சிட்டு வந்தியாமே! வாட் நான்சென்ஸ்!

பூனை ஒன்று பாய்ந்து ஓடியது. அங்கு யாரையும் காணோம்! வீட்டைஇப்படித் திறந்துபோட்டு எங்கே போயிருப்பா?

மேசைமேல் ஒரு கடிதம் இருப்பதைப் பார்த்து எடுத்துப் பிரித்தான்.

“உங்களை எப்படி அழைப்பது என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. நேற்றுவுரை உங்களை, என்னை வாழ்த்திக் வந்த தெய்வம் என்றே எண்ணினேன். உங்களை என் மனக் கோயிலில் தெய்வமாக ஏற்றி வைத்தேன். நீங்கள் அந்தக் கோயிலைத் தகர்த்துவிட்டீர்கள், அந்த இடிபாடுகளில் செத்து விட்டது என் தெய்வம்.

நான் போகிறேன், என்னைத் தேடவேண்டாம்! நீங்கள் கொடுத்த நகையோ, புடவையோ எதுவும் எடுத்துப் போகவில்லை, நீங்கள் கடடிய தாலியைக்கூடக் கழற்றி வைத்துவிட்டுத்தான் போகிறேன்.

கல்யாணம் என்ற புனித பந்தனத்தின் அர்த்தம் புரியாமல்

அதி நாகரிகம் என்ற பெயரால், காட்டுமிராண்டி வாழ்க்கை வாழும் உங்களுக்கு ஒன்று சொல்கிறேன். கணவனுக்காக மனைவி எதையும். ஏன் உயிரைக்கூடக் கொடுப்பாள், ஆனால் அந்தக் கணவனுக்காகவெயாயினும் தன் மானத்தை இழக்கத் துணிய மாட்டாள்.

எளிதில் பிரிக்கமுடியாத பந்தம் ஒன்று இன்னும் மிஞ்சி இருக்கிறது. அதை நினைக்கும்போது என் உடல் அவமானத்தால் குறுகிப்போகிறது. அதற்கும் ஒருவழி கண்டுபிடித்துவிட்டேன். பக்கத்திலேயே ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அங்கு அடிக்கடி ட்ரெயின்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. —”

“ஜோசபின்!... என்று அவறியபடி அவன் வெளியே ஓடிய போது, “பாவம்! வயசுப் பொண்ணு, என்ன கஷ்டமோ தெரியாது, டிரெயினுக்கு முன்னால் பாஞ்சிடுத்து” என்று பேசியபடி சிலர் எதிரேவந்தனர். மேலே அவர்கள் பேசியது எதுவும் அவன் காதில் விழவில்லை.

கட்டடங்களிற் புதுமை

எதிர்காலத்தில் கட்டடம் கட்டுவதற்குச் சீமென்ட், செங்கல், சுண்ணாம்பு எதுவும் தேவையில்லை. பிளாஸ்டிக்கால் எந்த மாதிரிக் கட்டடத்தையும் கட்டிக்கொள்ளலாம். அத்திவாரம் போடுவதற்கு வளையாத, ஓடியாத இரும்பை உபயோகிக்கிறார்கள். இந்தப் பிளாஸ்டிக் வீடுகள் பூசும்பத்தாலும் விழுவிடவில்லையாம்.

அறிஞர் கொடை

மேலானது

கடவுளைக் குறித்துத் தியானஞ்செய்வது மேலானது. மக்களைக் கடவுளாகக் கருதி அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வது அதனிலும் மேலானது. — விவேகானந்தர்

கண்டுபிடி

உனது நண்பர்களில் நல்லவர் யார்? கெட்டவர் யார்? என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முயல்வதைவிட 'நீ யார்?' என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முயல்வது நல்லது. — கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்

துணிபு

எவ்வொருவன் துணிந்து செயலில் இறங்குகிறானோ அவனை வெற்றி தானாகவே வந்து சூழும். — நேரு

கோயில்

தன்னலமற்ற தொண்டுகள் எவ்விடங்களில் நிகழினும் எவ்வமைப்புக்களில் நிகழினும் அவை யாவும் வழிபாட்டுக்குரிய கோயில்களேயாகும். — திரு. வி. க.

பசி

உழைப்பவன் வீட்டிற்குள் பசி எட்டிப்பார்க்குமே தவிர உள்ளே நுழைந்துவிடத் துணியாது. — பிராங்கினின்

மன்னிப்பு

எவ்வளவு பெரிய குற்றத்தையும் நான் மன்னித்துவிடுவேன். ஆனால், துரோகத்தைமட்டும் என்னால் ஒருபோதும் மன்னிக்கவே முடியாது. — ரூசோ

வெற்றி வழி

மனிதனுடைய பண்பு, உழைப்பு, இயற்கை, ஆற்றல் இவைகளே வெற்றிக்கு வழி கோலுவன. எடுத்துக்கொண்ட வேலை எவ்வளவு சிறிதாக இருந்தாலும் அதனை உண்மையோடு செய்யவேண்டும். — ஜே. எஸ். பிரை

அவனே

மிகுபடிவதும், தூய்மை பெறுவதும் அவனவன் செயலைப் பொறுத்தது. எவனும் இன்னொருவனைப் புனிதமாக்க முடியாது. — புத்தர்

முன்னேற்றம்

சொல்லும் வண்ணம் செயல்புரியும் மக்கள்தொகை பெருகினால் உண்மையில் முன்னேற்றமில்லை. — N. ஜபதிராய்

செல்வம்

அறிவின் முதற்பாடம் செல்வத்தை வெறுப்பது. அன்பின் முதற்பாடம் செல்வத்தை அனைவருக்கும் உதவி வாழ்வது. — ரஸ்கின்

தொகுப்பு : அமரன்

பாரதியாரின்

வாழ்க்கையிலே ....

தொகுப்பு : பி. பெ.

யாழ்ப்பாணம்.

கவி பாரதியின் வாழ்க்கையிலே பல ருசிகரமான நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பாரதி எட்டயபுரத்தில் இருந்த சமயம் பலர் அவரைச் சந்திக்க வருவார்கள். சிலர் தங்கள் வாழ்க்கையில் நடந்துள்ள மறக்கமுடியாத சம்பவங்கள் சிலவற்றைப் பாரதியிடம் எடுத்துக்கூறி ஆறுதலடைவார்கள். அப்படி நடந்தவற்றுள் ஒன்றுதான் இது :

அன்று ஒரு பெண் பாரதியாரைப் பார்க்க வந்திருந்தாள். “ தந்தையே ! நான் ஒரு பெரிய ஆபத்தில் இருந்து தப்பினேன்; தங்களுடைய பாடல்தான் எனக்குத் தக்கசமயத்தில் உதவியது ” என்றாள்.

“ ஆ.....அப்படியா ! மிகவும் சந்தோஷம், எங்கே உன் கதையைச் சொல் ” என்றார்.

“தந்தையே ! என் தாயாருக்கு நானும் என் தங்கையுமாக இரண்டு பெண்கள்தான். நான் இன்னமும் திருமணம் செய்யவில்லை, என் தங்கைக்குத் திரு
பு. உ. - 2

மணமாகி ஒரு குழந்தையும் உண்டு ” என்றாள்.

பல மாதங்களின் பின்னர், அன்று என் தங்கை, அவள் கணவர், குழந்தையுமாக எங்கள் வீட்டிற்கு வந்திருந்தனர் சில நாட்கள் தங்கிப் போவதற்காக.

எங்கள் வீட்டில் வெகு நாட்களாகவே சிறு குழந்தைகள் இல்லை, இதனால் என் தங்கையின் குழந்தைமீது நான் அளவற்ற பாசம் வைத்திருந்தேன்.

மறுநாள் ஊருக்குப் புறப்பட்ட வேண்டியிருந்ததால், முதல்நாள் என் தங்கை அம்மாவுடன் பக்கத்திலுள்ள கோவிலுக்குப் போயிருந்தார்கள்.

நான்மட்டும் வீட்டில் இருந்தேன், குழந்தை நாளை போய் விடப்போகிறதே என்ற ஆர்வத்தினால், குழந்தையை வைத்துத் தாலாட்டுப் பாடிக்கொண்டிருந்தேன் :

கொஞ்சம் மழலையிலே
—கண்ணம்மா

துன்பங்கள் தீர்த்திடுவாய் என்ற அடியைப் பாடினேன். அடுத்த அறையிலிருந்து வந்தது, பாடலின் மற்ற அடி :

முல்லைச் சிரிப்பாலே—எனது மூர்க்கந் தவிர்த்திடுவாய் திடுக்கிட்டேன்; மின்னல் வேகத்தில் அடுத்த அறையிலிருந்து என் தங்கையின் கணவன் சுகுமார், என்முன் தோன்றி என் கைகளை

இறுகப் பற்றினான். அப்பொழுது தங்களின் பாடல்தான் என் ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

பாதகம் செய்வரைக் கண்டால் — நீ பயங்கொள்ளலாகாது பாப்பா மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா-அவர் முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா என்ற பாடல்தான்.

பக்கத்தில் மேசைமேல் பாக்கு நறுக்கும் கத்தி இருந்தது. எடுத்து அவனைக் குத்தலாம் என எண்ணினேன். ஆனால் பின்னர் என் தங்கையல்லவோ விதவையாகிவிடுவாள் என எண்ணிப் பின்வாங்கினேன்.

சட்டென அவன் பிடியிலிருந்து என் கைகளை இழுத்தேன்: “என்ன காரியம் செய்தாய்? ... சீ... கீழ்க்களே என்று அவனைப்

பலவாறாக ஏசிவிட்டு, அவன் முகத்தில் காறித் துப்பினேன்.

அந்தக் கணமே, அவன் அறியாமையினால் செய்த தவறை உணர்ந்து “தங்கையே என்னை மன்னித்துக்கொள்” என என்னை மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டான்.

பின்னர் அந்தப் பெண் பாரதியாரைப் பார்த்து, “நான் செய்தது சரிதானே பாரதியாரே” என்றாள்.

பாரதியார் மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு “ஆகா... நீதானம்மா ‘நான் கண்ட புதுமைப்பெண்’, உன்போன்ற பெண்கள்தான் நம் நாட்டுக்குத் தேவை”, எனப் பலவாறாகப் புகழ்ந்து, அவளது முதுகில் தட்டிக்கொடுத்து மகிழ்ந்தார்.

“(பாரதியும் கவிதையும்)” என்ற நூலிலிருந்து.

தமிழ்

புலவர் தோளின் பசங்களினை — தமிழ் புரவலர் வளர்த்த சிறுபிள்ளை

மாசில்லாத பாலன்மை — தமிழ் மானத்துக்கோர் தனிச் சில்மை

காவியம் நிறைந்த கவிக்கூடம் — தமிழ் கலைஞர்கள் வாழும் கலைமாடம்

இயல் இசை நாடகத்தோர் மன்றம் — தமிழ் ஈழொப் புகழின் உயர் குன்றம்.

அம்மா! அம்மா.....!

அன்னைவள் வயிற்றுக்குள்ளே!

அன்பென்னும் ஊற்றுக்குள்ளே!

ஐயிரண்டு திங்கள்! பிள்ளை!

என்னையவள் அடைத்து வைத்தாள் சிறையிலே! பின்னர்—அலையென்று இறக்கிவிட்டாள் உலகிலே!

பாலமுதம் ஊட்டி வைத்து!

பாசத்தை ஊற்றி வைத்து!

பக்குவமாய்த் தூங்க வைத்தே!

காலமெல்லாம் களித்திருந்தாள் கனவிலே! என்னைக்—கண்ணென்று போற்றிநின்றாள் நினைவிலே!

தூங்கவைத்து விழித்திருந்து!

தூசினையும் விலக்கி வைத்து!

தாலாட்டுப் பாடி வைத்தே!

தாயவளும் வளர்த்துவிட்டாள்! உலகிலே! இன்று—தான்மறந்து ஓடிவிட்டாள் உலகையே!

நல்லுணர்வை ஊட்டி வைத்து!

நல்லவரைய் ஆக்கி வைத்து!

நான் தமிழைப் பாடவைத்தே!

அன்னைவள் இன்பமுற்றாள் நெஞ்சிலே! இன்று—அவளோடி மறைந்துவிட்டாள் மண்ணிலே!

மடிமீது தலையை வைத்து!

மனம் நிறைய அன்பைவைத்து!

மகனே! நீ வாழ்குவென்றே!

நெஞ்சார வாழ்த்திவைத்தாள் அன்னையே! இன்று—நெஞ்சருகி அழவைத்தாள் என்னையே!

அப்பனைப்போல் பிள்ளையென்று!

அழகுமகன் முல்லையென்று!

அணைத்தணைத்து முத்தமிட்டே!

அகம் நிறைந்து பூரித்தாள் மகிழ்விலே!

இன்று—அழவிட்டு ஓடிவிட்டாள் மறைவிலே!

பள்ளியிலே! படிக்க வைத்து!

பல்லறியும் காண வைத்து

பாரிலெனை நிமிர வைத்தே!

பார்த்தவனும் நிதமடைந்தாள் இன்பமே!

இன்று—பாவினென்னைச் சூழவைத்தாள் துன்பமே!

தசையூட்டி! முள்ளையுண்டு!

தனக்குயிரே! பிள்ளையென்று!

தனைத்தேய்த்து எனை வளர்த்தே!

வாழ்மகனே! என்று விட்டாள் உலகிலே!

இன்று—பாழ்நிலையில் வாடவைத்தாள் அபலையாய்!

நிலவுமுகக் காரனென்று!

நீலவிழி யழகனென்று!

நிதம் புகழ்ந்து போற்றிநின்றே!

உலகினையே! மறந்திருந்தாள் மகிழ்விலே!

இன்று—அழுதுமுகன் தோயவிட்டாள் துயரிலே!

தாயவளும் போனவழி!

தாளாத அமைதி வழி!

தனயன் நான் வருவதற்கே!

நானே யெண்ணிக் காத்திருப்பேன் நிதமுமே!

அந்த—நானெனக்கு வாழ்க்கையிலே! அமுதமே!

— நிலாதமிழின்தாசன்
நிலாவெளி-3.

கருத்து சுமாதல்

துறவிகள் அரசியலில்
ஈடுபடலாம்

இ. ட. ஜெயநாதன்
கடுத்தளானே,
இளவாலை.

மனிதன் என்பவன் சமுதாயத் திருவிலும், கலாச்சாரத்தினிலும் உருவாக்கப் படுகின்றான். அவன் தனிமனிதன் அல்ல சமூகப் பிராணி என்கின்றனர் சமூகவியலாளர். நம் வாழ்விலே எம்மை ஆட்டிப்படைக்கும் அரசியல், பொருளாதாரம், மறை, கலாச்சாரம் என்பன வெவ்வேறானவை அல்ல. அவைஅனைத்தும் ஒன்றையொன்று மருவிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஒன்றையொன்று மருவிய நிலையில் காணப்படும் அரசியல் பொருளாதார மறை கலாச்சாரம் என்பவற்றால் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் அனைத்தும் நாட்டுமக்கள் அனைவரையும் பாதிக்கின்றது. சமூகத்திலே வாழ்ந்துவரும் துறவிகள் இதற்கு விதிவிலக்கானவர்களால்

லர். ஆகையால் அரசியல்ரீதியாக ஏற்படும் பாதிப்புக்களுக்கு எதிராக குரல்கொடுக்க மக்கள் சேவைக்கென தம்மை அர்ப்பணித்த துறவிகள் அரசியலில் ஈடுபடுவது இன்றியமையாததாகும்.

வேதாகமத்திலே [லூக். 4:18-19] கிறிஸ்து இவ்வுலகிற்கு எளியோர்க்கு நற்செய்தி சொல்லவும் சிறைப்பட்டோர் விடுதலையடைவர், குருடர் பார்வை பெறுவர் என அறிவிக்கவும், ஒடுக்கப்பட்டோர்க்கு உரிமைவாழ்வு வழங்கவும் வந்தார் என கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறு உலகிற்கு வந்த கிறிஸ்து தம்வாழ்விலே அநீதிகளைக் கண்டித்தார். உரிமைக்காகக் குரல்கொடுத்தார். ஆகையால் அவரை அவரது போதனையைப் பின்பற்றிவரும் துறவிகளும் நாட்டில் நடக்கும் அநீதிகளைக் கண்டிக்க, உரிமைக்குரல்கொடுக்க அரசியலில் ஈடுபட வேண்டும்.

நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முதுகெலும்பாக நின்று உழைத்து நாட்டிற்கு அன்மிய செலாவணியைப் பெற்றுக்

கொடுத்த மலையமக்களின் நிலை என்ன? அடிப்படைத் தேவைகளைக்கூட பூர்த்திசெய்ய முடியாத நிலையில் வறுமையின் கோரப்பிடியில் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் வாழ்வில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த ஏற்றவழிகள் மறைக்கப்படுவது மட்டுமன்றி மறுக்கப்பட்டும் வருகின்றன. அதோடு நின்றுவிடாது அரசின் சட்டத்தின் கோரப்பிடியில் கிக்குண்டு தமது உறவினரை, பிள்ளைகளை இங்கே விட்டுவிட்டு, மூதாதையரின் நாட்டிற்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். இத்தகைய நீதி அற்ற, மனிதத்தன்மை அற்ற செயல்கள் இடம்பெறுவதைக் கண்டு கண்ணைமூடாது அவற்றிற்கு குரல்கொடுக்க துறவிகள் அரசியலில் ஈடுபடுவது இன்றியமையாததாகும்.

வாக்களிக்கும் உரிமை நாட்டின் பிரஜைகள் என்றமட்டில் சகலருக்கும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. துறவிகளும் நாட்டின் பிரஜைகள்தான். அவர்களுக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. வாக்களிக்கும் உரிமை துறவிகளுக்கு இருக்குமென்றால் அவர்கள் ஏன் அரசியலில் ஈடுபடக்கூடாது. அரசின் சமூக பொருளாதார நிலமைகளினால் துறவிகளும் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் பாதிப்புற்றாலும் மக்களுக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்தவர்கள் தமது பொறுப்பை உணர்ந்

தவர்களாய் அடிப்படை உரிமைகளுக்கு, நீதிக்கு, உரிமைவாழ்வுக்கு குரல்கொடுக்க அரசியலில் ஈடுபடத்தான் வேண்டும்.

இலங்கையிலே நடைபெறும் தர்மிஷ்ட ஆட்சி என்று சொல்லப்படும் ஆட்சி இன்று தம்இஷ்ட ஆட்சியாக செயல்படுவதை நாம் கண்கூடாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இலங்கையிலே ஏறக்குறைய 35 இலட்சத்துக்கு அதிகமான தமிழ் மக்கள் இருந்தும் அரசு தமக்குள்ள பெரும்பான்மையினால் அரசமொழியாக சிங்களத்தை மாற்றி அமைத்துள்ளது. இதனால் எத்தனையோ தமிழ் மக்கள் வேலையின்மையாலும், வேலைக்கு விண்ணப்பிக்க முடியாமலும் அவதியுறுகின்றார்கள். இவ்வாறாக மனிதனின் பாதிப்புக்களாகுமிடத்து மக்களின் சேவைக்கு தம்மை அர்ப்பணித்த துறவிகள், மக்களின் உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுக்க அரசியலில் ஈடுபடுவது இன்றியமையாததாகும். இன்றைய அரசு தனக்கிருக்கும் பெரும்பான்மையினால் தான் விரும்பிய நேரத்தில், விரும்பிய செயல்களுக்கு மனித உரிமைகளுக்கு முரணான நடைமுறைகளைக்கூட சட்டம் என்ற அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தி மக்களை அடிமைப்படுத்துகின்றது. [உதா: பயங்கரவாத தடைச்சட்டம்] துறவிகள் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. இந்நிலையில் துறவி

கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதன் மூலமே அரசின் சர்வாதிகாரப் போக்கினை கண்டிக்க முடியும்.

நாட்டிலே தார்மீக ஆட்சி நடைபெறுகின்றது, மொழி, இன, மத வேறுபாடின்றி எல்லாரும் சமஉரிமை பெற்றுத் திகழ்கின்றார்கள் என்று தம்பட்டம் அடித்துக் கொள்ளும் ஆட்சியாளர்கள், போலித்தலைவர்கள் வாழும் இலங்கை மண்ணிலே இன்று நடப்பது என்ன? தார்மீகம் சிங்கள மக்களுக்கு மட்டுந்தானா அது தமிழ்த்தாயின் வயிற்றில் பிறந்தவனுக்கு இல்லையா என்பது எல்லாத் தமிழ் மக்களின் உள்ளங்களிலும் கேள்விக்குறியாக எரியும் நெருப்பாக எழுந்து நிற்பதை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறு தார்மீக ஆட்சியில் இடம்பெறும் ஒடுக்கு முறைகளை, சிறுபான்மை இனமான தமிழ் இனத்தை தனது அடக்குமுறைகளினால் ஆட்டிப்படைத்து வருவதை, அவர்களுக்கு உரிமைகள் மறுக்கப்படுவதை எதிர்த்து குரல் கொடுக்க மக்களுக்காக, மக்கள் பணிசெய்ய தம்மையே அர்ப்பணித்த துறவிகள் அரசியலில் ஈடுபடத்தான் வேண்டும்.

இறுதியாக நாம் அனைவரும் ஒரு பாரதாரமான விடயத்தை யிட்டு சிந்திக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம். அன்று சமுதா

தாயத்திலே தோன்றிய கிறிஸ்து இன்று இலங்கை மண்ணிலே தோன்றுவாரானால் உரிமைக்காக நீதிக்காக, அடக்கி ஒடுக்கப்படும் சிறுபான்மை இனத்திற்காக குரல் கொடுக்காமல் இருப்பாரா? ஆகையால் அவர் வழிவரும் துறவிகளும், மக்கள் உரிமைகள் மறுக்கப்படும்போது அவர்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்படும்போது நீதிக்காக குரல் கொடுக்க கடமைகொண்டுள்ளார்கள். இலங்கையிலே துறவிகள் அரசியலில் ஈடுபடுவது, கைதுசெய்யப்படுவது இதுதான் ஆரம்பமாகும். அது இனிமேல் தொடர்ந்து நடைபெற்றாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஏனெனில் உலகநாடுகளான பிலிப்பைன்ஸ், உகண்டா, எல்சல்வடோர், போலாந்து, போன்ற நாடுகளில் மக்களின் விடிவுக்காக துறவிகள் அரசியல் களத்திலே இறங்கி உயிர்கொடுத்து விட்டார்கள். இன்னும் பலர் நீதிக்காக போராடியமையால் சிறையில் சித்திரவதைக்குள்ளாகிறார்கள். ஆகையால் இன்றைய எம்நாட்டுத் துறவிகளும் அடிப்படை மனிதஉரிமை மறுக்கப்படும் நாட்டில், நீதி மறைந்திருக்கும் நாட்டில், சுதந்திரமாக செயல்பட முடியாத நாட்டில் வாழ்பவர்கள் நீதிக்காக சுதந்திரத்திற்காக, அடிப்படை மனித உரிமைகளுக்காக குரல்கொடுக்க அரசியலில் ஈடுபடத்தான் வேண்டும்.

★

துறவிகள் அரசியலில் ஈடுபடக் கூடாது

ரஞ்சன் செல்வரத்தினம்
இளைஞர் விஞ்ஞானக் கழகம்,
பருத்தித்துறை.

மக்களுக்கு ஆன்மீகத் துறையில் பணியாற்றவேண்டும் என்பதற்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்து; அவ்வாறு பணிபுரிவதற்கான அடிப்படை அறிவையும் செயன்முறை அறிவையும் முயன்று பெற்றவர்களே துறவிகள். இத்தகைய துறவிகள், அரசியலில் ஈடுபடுவது—அவர்களின் இலட்சியவாழ்வை அலட்சியம் செய்வதாகவே முடியும்.

அரசியலில் ஈடுபடுவதற்காகவா துறவிகள், தமது காலத்தையும் மற்றும் விடயங்களையும் துறந்து—ஆன்மீக நெறியைக் கற்றனர். பட்டங்கள் பெற்றனர், ஆன்மீகப் பணிக்கான பதவிகளைக் கொண்டனர்?

துறவிகள் அரசியலில் ஈடுபடும் போது, ஆன்மீகத் தேவைகளைக் கொண்டுள்ள தமது மக்களை அவர்கள் புறக்கணிக்கிறார்கள். அவர்களின் உரிமை மறுக்கப்படுகிறது, அவர்களின் ஆன்மீகத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுவதில்லை. இந்நிலை நியாயமா?

நம் நாட்டில் இறைமகன்—உலகமீட்பர்—நம்பெருமான் இயேசு

கிறிஸ்துவை அறியாத மக்கள் எத்தனைபேர்? இயேசு கழுமரத்தில் செய்த தியாகச் செயலை உணராதார் எத்தனைபேர்? அன்றாட வாழ்வில் ஒளியின் வழிபட்டு இனிது வாழும் முறை புரியாது ஆன்மீகக் குருடராக வாழும் மக்கள் தான் எத்தனை?

இவர்களுக்கு அறிவுக் கண்கொடுக்கும் முதன்மைப்பணி மலைபோல் விரிந்து கிடக்கத், துறவிகள் தமது கவனத்தை வேறு விடயங்களில் செலுத்துவது நன்மையானதல்லவே. மக்களின் பாரிய ஆன்மீகப் பசிக்குத் தீனி போடும் பணியாளர்கள், துறவிகள் சொற்பமான எண்ணிக்கையினராக இருக்கும் இக்காலகட்டத்தில் இருக்கும் துறவிகளும் அரசியல் களத்தில் குதிப்பாராயின் எப்படி?

ஆன்மீகப் பணிக்கென இறையமைப்பைப் பெற்ற துறவிகள், தமது கடமையை உதாசீனம் செய்வது போலாதும் அவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவது.

அரசியல் ஒரு சூதாட்டக்களம். பொய், புரட்டு நிறைந்த உலகம். இச்சாக்கடையில் நற்பண்பினராக மக்கள் ஆராதிக்கும் துறவிகள் விழுந்து, சேற்றைப் பூசுவது கவலைக்குரியதாகும். துறவிகள் அரசியலில் புகுந்து ஆழமாக ஈடுபடத் தொடங்குகையில், மக்கள் தமது ஆன்மீகத் தேவைகளை யாரிடம் சென்று நிறைவேற்றுவது?

“அரசியலில் யார் வேண்டுமானாலும் ஈடுபடலாம்” எனக் கூறுவது கேட்பதற்கு நன்றாகவும் நாகரிகமானதாகவும் வேண்டுமானால் இருக்கலாம். நடைமுறைக்கு இது சற்றேனும் ஒத்துவராது. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு குடும்பப்பெண் தனது குடும்பத்தினரின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யாது; சமூக சேவைக்கென வெளியில் கிளம்பிவிட்டாள் என்றால் எப்படி? சமூகசேவை நலவதுதான். அதற்காக அப்பெண்மனையின் செயலை உண்மை மனமுள்ளவர்கள் பாராட்டுவார்களா? இல்லவே இல்லை!

துறவிகள் அரசியலில் ஈடுபடுவதானது அவர்தம் தனிப்பண்புக்கே சோதனையும் வேதனையும் அமையுமென்பதில் ஐயமில்லை. அரசியல் கருத்து வேறுபாடுகளால் துறவிகள் தாம் சார்ந்த மதத்தினுள் பிரிவினைகளை ஏற்படுத்தக் காரணராகலாம். மதங்கள்—மதப்பிரிவுகள் அரசியல் கருத்துகளுக்காக ஒன்றுடன் ஒன்று மோதிக்கொள்ள நேரிடும். மக்கள் மயக்கமான நிலையில் குழப்பமடைவர். விளைவு வன்முறையாகவும் ஒழுங்கீனமாகவும்

தான் இருக்கும். இவை எமக்கு ஒரு பாடமாக பிறநாடுகளில் நடந்துள்ளமையை—நடப்பதை அன்றாடச் செய்திகள் சுட்டுகின்றன.

ஆகவே முடிவாக—துறவிகள் அரசியலிலும் ஆன்மீகத் துறையிலும் ஏககாலத்தில் ஈடுபடுவது நல்லதல்ல; கிறிஸ்துவே “ஒருவனும் இரண்டு எஜமானுக்கு பணி புரிய முடியாது” என இயம்பியுள்ளார். இரு தோணியில் கால்களை வைக்கும் நிலை துறவிகளுக்கு வேண்டாம் ஐயா.

எண்ணற்ற முழுநேர அரசியல்வாதிகள் இன்று எமக்கு உள்ளனர். அவர்கள் அரசியல் களத்தில் தகுந்த சமநிலையைப் பேணி வருவார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு செய்யாது போனாலும் பரவாயில்லை. அவர்களுடன் துறவிகளும் இணைந்து அரசியல் மேடையில் செயற்படாவிட்டால் ஒன்றும் குறைந்துவிடாது.

துறவிகள் அரசியலில் ஈடுபடக் கூடாது. ஏனெனில் அவர்கள் மக்களுக்கு ஆன்மீகப் பணிபுரியத் தம்மை ஏற்கெனவே அர்ப்பணித்தவர்கள்.

★

கதை :

“பெண்களை வாழவிடுங்கள்”

(எஸ். அந்தோனி கருத்தப்பிள்ளையார், நெல்லை).

சென்னை மாநகரின் வடகோடியில் சுந்தரம் என்பவர் சுந்தர பறவையாக வாழ்ந்து வந்தார். இவர் பொதுப்பணித் துறையில் எழுத்தாளராகப் பணி செய்பவர். “கருமமே கண்ணயினார்” என்ற பழமொழிக்கேற்ப தம் பணிகளைக் குறித்த நேரத்தில் செய்து முடிக்கும் உத்தம மனிதர். அலுவலகத்திலும் மேல் மட்டத்திலும் உண்மை ஊழியன் என்று சான்றிதழ் பெற்றவர். அன்பைக் கவசமாக அணிந்து கொண்டவர். ஊழல், லஞ்சம் இவரின் விரோதிகள். தன் குடும்பம் வறுமையில் வாடினாலும், இதயமானது வாய்க்கால் ஓரத்தில் நடப்பட்ட மரம்போன்று செழுமையாக இருந்தது என்றால் மிகையாகாது.

இவர் வழக்கம்போல் காலை ஒன்பது மணியளவில் தனக்கே உரிய கட...கட... மிதிவண்டியில் அலுவலகம் புறப்பட்டார். அலுவலகத்தை நெருங்கும் வேளையில்

மரணம் என்ற விதியும் நெருங்க எதிரே வந்த ஊர்திக்குப் பவியாரார். மருத்துவ மனையிலும் தீவிர சிகிச்சை பலன் கிட்டாமல் அமைதியில் இறைபாதம் அடைந்தார். மரணம் என்னும் கொடுமை இந்த நல்ல குடும்பத்தைப் பரிதவிக்க வைத்தது.

ஏழ்மைநிலை இந்தக் குடும்பத்தை வாட்டி வதைத்தது. வனிதா என்ற பெரிய பெண்ணும், இன்னும் இரண்டு சிறிய குழந்தைகளுமே சுந்தரம் விட்டுச்சென்ற சொத்துக்கள். வனிதாவின் நிலை கண்டு தாய் கலங்கினாள். திருமணம் என்றவே ஒவ்வொரு குடும்பத்தையும் திகைக்க வைக்கின்றது. வரதட்சணைக் கொடுமை வனிதாவின் தாய் கண்முன் நின்றது. ஏற்கனவே இரண்டுமுறை பெண்ணை (வனிதாவை)ப் பார்த்துவிட்டு வரதட்சணைப் பல்லவியை ஒழுங்காகப் பாடிச் சென்றார்கள். “பணத்திற்கு இருக்கும் மதிப்பு குணத்திற்கு இல்லையே” என்று அடிக்கடி தாய் நினைப்பதுண்டு. வனிதாவிற்கோ தனக் கொரு வாழ்வு உண்டு என்ற நம்பிக்கை நாளுக்குநாள் இழக்கத் தொடங்கினாள்.

வனிதா தன்கல்லூரி வாழ்வை நினைத்துப் பார்த்தாள். “வரதட்சணையை ஒழிக்க எவ்வளவு கூட்டங்கள் நடத்தியும், கொடி

பிடித்தும் அதை ஒழிக்க முயலவில்லையே. மேடையேறி வாய்கிழியக் கத்தியவர்களும், கைகடுக்கப் பத்திரிகையில் எழுதியவர்களும் பேச்சளவில்லாதான்” என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டாள். “இந்த வரதட்சணை என்னும் கொடும் வியாதி என்னை மட்டும் அல்ல. இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ பெண்களை பழிவாங்குகின்றது” என்பது அவள் கண்முன் நின்றது. இதற்கு ஒரு தீர்க்கமான முடிவைக் காண வேண்டும் என்பது அவளது உள்ளத் துடிப்பு. ஆனால், “என்தாயோ தடையாக இருக்கிறாள்” என்பதை நினைத்து மனதைச் சமாதானப் படுத்தினாள்.

ஒருநாள் தன் உறவினர் கோயம்புத்தூரிலிருந்து பெண்பார்க்க வருவதாகக் கடிதம் வந்தது. வனிதாவிற்கோ வரதட்சணையின் கொடுமைதான் கண்முன் நின்றது. எதிர்பார்த்த நாளும் வந்தது. எழுதியவர்களும் வந்தார்கள். தடல்புடலாக வரவேற்பும், உபசரணையும் நடந்தது. திருமணத்தைப்பற்றிப் பேசிவிட்டு இறுதியில் வழக்கமான பல்லவியையே பாடினார்கள். “யோசனை செய்து கடிதம் எழுதுகின்றோம்” என்று கூறிச் சென்றார்கள்.

வனிதாவிற்கு இருந்த கடுகளவு நம்பிக்கையை இழந்தாள். “திருமணம் என்ற நல்ல வார்த்தைகளைக் கூறிப் பணம் சம்பாதிக்க

ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இனி மேல் நான் வரதட்சணைக்கு அடிமையாக வாழ்வதைவிட வரதட்சணை என்ற கொடிய நோயை ஒழிக்க என்னையே தியாகம் செய்து போராட்டம் நடத்துவதுதான் நல்லது” என்று உறுதி பூண்டாள்.

பெண் பார்த்துச் சென்றவர்கள் இல்லம் சென்றதும் ஆவலோடு எதிர்பார்த்த அன்புமகன் ரவி கேட்ட கேள்விக்குப் பெற்றோர்கள், “நாம் எதிர்பார்த்த வரதட்சணை இல்லை. வேறு இடம் பார்ப்போம்” என்று கூறக்கேட்டதும், மகன் ரவி “வரதட்சணை என்ற போர்வையைக் காட்டிக் காட்டி என் வாழ்வைக் கெடுத்த விடாதீர்கள். எனக்குப் பணம் என்ற வரதட்சணை வேண்டாம். குணம் என்ற வரதட்சணைதான் பெரிது. பணம் என்றும் மகிழ்ச்சியான வாழ்வைத்தர இயலாது. நல்ல குணங்கள் வாய்ந்த பெண்ணே நல்ல வாழ்வைத்தரமுடியும். இன்று எத்தனையோ குடும்பங்களில் பணவெறி பிடித்து வரதட்சணை கேட்பதால், எத்தனையோ பெண்கள் தங்கள் உயிரையே மாய்த்துக் கொள்ளும் நிலை நாளுக்கு நாள் பெருகி வருகின்றது. திருமணம் வாழ்வதற்குத் தானையொழிய பணத்தைச் சம்பாதிப்பதற்கோ, வீடுகளைக் கட்டுவதற்கோ, ஸ்கூட்டர் வாங்கி உல்லாசமாகச் செல்வதற்கோ அல்ல.

உங்களைப் போன்றவர்கள் இன்று இருப்பதால்தான் அன்று பாரதி. "சொல்லுவது எல்லோருக்கும் சுலபமாகும். சொன்னபடி செய்பவர்கள் மிகவும் சொற்பம்" என்று சொல்லி வைத்துள்ளான். அன்று நீங்கள் மேடையில் வரதட்சணையை ஒழிக்க எண்ணம் கொண்டவர்களாய், மார்பு தட்டி, வீராவேசத்துடன் "பெண்களை வாழவிடுங்கள்" என்று வாய்கிழியப் பேசினீர்களே; இன்று உங்கள் பிள்ளையின் வாழ்க்கை என்று வரும்போது, அன்றுபேசிய காரசாரமான வார்த்தைகள் எங்கேயப்பா போனது. ஊருக்கு ஒரு நீதி, உங்களுக்கு ஒரு நீதியா? அன்று பேசிய நாவுதானே இன்றும் இருக்கின்றது. ஓர் ஊற்றி விருந்து நன்னீரும், உவர்நீரும் சுரக்குமா? அன்று தாங்கள் பேசிய மேடைப்பேச்சை உறுதிப்படுத்த இன்று நான் வரதட்சணை இன்றி திருமணம் செய்யத்தான் போகிறேன். இனிமேலாவது இதற்குத் தடையாக இருக்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்" என்றான்.

பெற்றோர்கள் பெண்பார்க்கச் சென்றநாளில் அவன் கண்முன் வனிதாவின் நல்ல குணங்கள் தோன்றித் தோன்றி மறையத் தொடங்கின. எப்பொழுதும் சிரித்த முகம், அன்புகலந்த பார்வை, கபடற்ற உள்ளம், விவேகத்தன்மை, தளதளமேனி, அன்பு மொழிகள் இன்னும் எத்தனை

எத்தனையோ குணங்கள் கண்முன் வந்தன. அதனால்தான் எப்படியும் வனிதாவைத் தன் வாழ்க்கைத் துணைவியாகக் கைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தான்.

தன் மகனின் பிடிவாத குணத்தாலும், தன் மானத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகவும் உடனடியாகச் சென்னைக்குக் கடிதம் எழுதி "வனிதாவை என் மகனுக்குத் திருமணம்செய்து வைக்கின்றேன்; வரதட்சணை ஏதும் வேண்டாம்" என்று எழுதினார்.

இந்தக் கடிதம் வனிதாவின் அம்மாவின் கைக்குக் கிடைத்தது. அவசர அவசரமாகப் பிரித்துப் பார்த்து விட்டு இறைவனுக்கு நன்றி கூறினார். தன் மகளை 'வனிதா, வனிதா' என்று அழைக்க, தாய் குரல்கேட்டுத் தன் வேலையை விட்டுவிட்டு ஓடி வந்தாள். "இந்தா வனிதா; இந்தக் கடிதத்தை வாசித்துப் பார்" என்றுகூற வனிதா படித்துவிட்டு சோக கீதத்திலே பாட ஆரம்பித்தாள். "அம்மா என்னை மன்னித்து விடுங்கள்; உங்கள் நினைவை நான் பூர்த்திசெய்ய முடியாமலே வரும்படி வருந்துகிறேன்" என்றுகூற, தாய்க்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. "என்ன வனிதா சொல்கின்றாய்" என்றுகேட்க, வனிதா "அம்மா, இனிமேல் நான் திருமணம் செய்துகொள்வதில்லை என்று முடிவுசெய்து விட்டேன்.

பணத்தை விரும்புகிறவர்கள் குணத்தை விரும்புவது இல்லை. பணத்தை மதிப்பவர்கள் மனைவியை மதிப்பதில்லை. இன்றுமுதல் நான் வரதட்சணையை ஒழிக்க ஒரு தீவிரவாதியாக மாறிவிட்டேன்; நான் மட்டுமல்ல, என்னைப்போன்ற எல்லாப் பெண்களும் போராடி வரதட்சணை என்ற கொடிய சமூக விரோதியை ஒழித்துக்கட்டத்தான் போகின்றோம். என்றாவது ஒருநாள் நம் சமுதாயம் விழித்தெழுத்தான் போகின்றது. என்னைப்போன்ற பெண்களுக்கு வாழ்வு கிடைக்கா விட்டாலும், இனி வளரும் இளம் தலைமுறைகளாவது வரதட்சணைக் கொடுமையின்றி வாழவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் விருப்பம்" என்றாள்.

எப்படி நடந்துகொள்வது?

கணவனை மகிழ்விக்க மனைவி எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும்? கணவனுக்கு விருப்பமான உணவுவகைகளை அடிக்கடி சமைத்துப் போடவேண்டும். கணவனைப் புகழ்ந்து, சிரிப்பூட்டிக் கலகலப்பாய் இருக்கவேண்டும். கணவனது முயற்சிகளீற்ற கைகொடுக்க வேண்டும். கணவன் வீட்டைவிட்டு வெளியே போகும்போதும் வீட்டுக்கு வருப்போதும் மனைவி வீட்டிலேயே இருத்தல் வேண்டும். மனைவியின் முக மலர்ச்சி கணவனது களைப்பை நீக்கிக் களிப்பூட்டும் சஞ்சீவி என்பதை மறக்கக்கூடாது.

இதைக் கேட்ட தாயோ, போதும் போதும் நிறுத்து வார்க்கையை அளந்து பேச; இந்தத்திருமணத்திற்கு நீ சம்மதிக்கப்போகின்றாயா? இல்லையா?"

வனிதா "இல்லையம்மா தயவு செய்து என்னை மன்னித்து விடுங்கள். என்னைப் போன்றவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து "பெண்களை வாழ விடுங்கள்" என்ற ஒரு சங்கமும் ஆரம்பித்து விட்டேன். புதிய உலகம் ஒன்றை உண்டாக்கப் போகின்றோம். உங்கள் மகளாகிய நானே அந்தச் சங்கத்திற்குத் தலைவி. இன்று போராட்டக் கூட்டம் நடத்தப் போகின்றோம். உடனே நான் செல்லவேண்டியுள்ளது. வருகின்றேன் அம்மா" என்று கூறியவளாய் நடந்தாள். தாயோ கண்ணீர் சொட்ட மகளைப் பார்த்து நின்றாள்.

இரட்சணிய யாத்திரிகம் —ஒரு பார்வை

எஸ். சீவலங்கராஜா
விரிவுரையாளர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் 19-ம் நூற்றாண்டு குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பல்வேறு வகைப்பட்ட மாற்றங்களும், வளர்ச்சியும் இக்காலப்பகுதியிலே நிகழ்ந்துள்ளன. ஐரோப்பியர் வருகையையொட்டி ஏற்பட்ட அரசியல், சமூக, பொருளாதார மாற்றங்கள் இலக்கியங்களின் பொருளிலும், வடிவத்திலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தின. பலவகையான புதுமைகள் நிகழ்ந்தபோதும் பழமையும் பேணப்பட்டும், மதிக்கப்பட்டும் வந்தது.

இரட்சணிய யாத்திரிக ஆசிரியர் எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை (1827—1900) 1868-ல் கத்தோலிக்க மதத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்று, இவரது வாழ்க்கையில் ஏறத்தாழ அரைவாசிப்பகுதி வைதிக நெறி வழியே கழிந்துருக்கிறது. மரபுவழிக் கல்வியில் வளர்ந்த கிருஷ்ணபிள்ளையிடம் வைதிகக்கோட்பாடுகள் வேரூன்றி நின்றதில் ஆச்சரியமில்லை.

இரட்சணிய யாத்திரிகம் முதற்பதிப்பு 1894-ல் வெளிவந்தது. இரண்டாவது பதிப்பு 1927இல் (முதல் இரண்டு பருவங்களும்) 1931-ல் (அடுத்த மூன்று பருவங்களும்) மூன்றாம் பதிப்பு 1958-ல் (முதற்பகுதி மட்டும்) வெளிவந்தது. மொத்தம் 3800 பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூலை இன்று ஒரே தொகுப்பில் சரிசெய்து மிகக் கடினமாக இருக்கிறது. உலகளாவிய கிறிஸ்தவ மதம் இந்நூலை ஒரே பதிப்பாக (முழுமையும்) தமிழ்கூறும் நல்லுலகில் உடனடிக்க வேண்டுகோள் அவாவுகிறது.

பழந்தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியச் “சுமை” யோடுதான் கிருஷ்ணபிள்ளை இரட்சணிய யாத்திரிகத்தை மேற்கொள்ளுகிறார். கிருஷ்ணபிள்ளை நேரடியாக மூல ஆர்த்தியைத் தரிசித்தார் என்று கூறமுடியாது. ஜோன் பனியனின் மோட்சத் திருப்பயணம் பில்கிறிம்ஸ் புரோகிறஸ் (Pilgrims Progress) என்னும் நூலின் தமிழ் உரைநடைமொழிபெயர்ப்பையே தழுவி யுள்ளார். முதற்பதிப்பின் முகவுரையில் இக்கருத்தை அவரே வெளியிட்டுள்ளார். முதற்பதிப்பின் முகவுரையில் அவரின் சத்திய நேர்மை புலப்படுகிறது. பெருங்காப்பிய நிலைக்கு இரட்சணிய யாத்திரிகத்தை உயர்த்த அரிதின் முயன்று பார்த்திருக்கிறார். முயற்சி எவ்வளவுக்கு வெற்றியளித்ததென்பது ஆராய்வுக்குரியதே.

இரட்சணிய யாத்திரிகம் ஐந்து பருவங்களைக் கொண்டது. அவை ஆதிபருவம், குமாரபருவம், நிதாபபருவம், ஆரணியபருவம், இரட்சணிய பருவம் என்பனவாகும். இப்பருவங்களை அமைத்தது முதல் படலங்கள் பாடல்கள், (யாப்பு) உவமைகள், தொடர்கள் யாவற்றினுமே பழந்தமிழ் மரபு கலந்திருப்பதைக் காணலாம். பழைய இலக்கியங்களின் செல்வாக்குகதைதவிர்ந்த அனைத்தினுமே மேலோங்கி நிற்கிறது.

திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், தேவாரங்கள், திவ்விய பிரபந்தங்கள், கவிங்கத்துப்பரணி, தேம்பாவணி என்பவற்றின் செல்வாக்கை இடையிடையேயும் கம்பராமாயனத்தின் செல்வாக்கை நூலடங்கலும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. பனியன் கடுக்கொடுக்கக் கம்பன் உடுக்கொடுக்கக் கிருஷ்ணபிள்ளை இரட்சணிய யாத்திரிகத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். கிருஷ்ணபிள்ளை முதற்பதிப்பின் முகவுரையில் தன்னை நன்கு இனங்காட்டியுள்ளார். மூடி மறைத்து, ‘வேஷம்’ போட அவர் விரும்பவில்லை.

“இந்நூலின் செய்யுள்நடை பெரும்பாலும் ஸ்ரீமத் கம்பராமாயனச் செய்யுள் நடையையும், அதன் போக்கையும் அனுசரித்தே இயன்ற மாத்திரம் அமைக்கப்பட்டது..... கம்பர் திருவள்ளுவநாயனார் முத

லிய சில மகா கவிகளின் கருத்தும், பொருளும், சிறுசிறு சொற்றொடர்களும் இந்நூல்கத்து ‘அரதனகசிதம்’ போலப் பொருந்தப் பதிக்கப்பட்டன.”

கிருஷ்ணபிள்ளையைக் ‘கிறிஸ்தவக் கம்பன்’ என்று அழைப்பது இன்று வழக்காறுகிவிட்டது. தமிழிலக்கியப் பரப்பில் கவித்துவத்தின் பேரெல்லையாகத் திகழும் கம்பனுடன் கிருஷ்ணபிள்ளையை ஒப்பிடுவது அல்லது சார்த்திக் கூறுவது ஆய்வறிவியல் நிலையில் அங்கீகரிக்கக் கூடியதல்ல. எனினும் கிருஷ்ணபிள்ளை ஒரு “கம்ப தாசனாக” வாழ்ந்திருக்கிறார் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

தமிழ்க் காப்பியங்களில் “சரமாரியாக” இடம்பெறும் பெண்களின் வருணனைகள் அல்லது பாசக்கருத்துக்கள் இரட்சணிய யாத்திரிகத்தில் இடம்பெறவில்லை. ஆசிரியரின் மார்க்க பக்தியும், தூயவாழ்வு முறைமையும் இதற்குக் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம்.

இரட்சணிய யாத்திரிக முகவுரையில் தன் நோக்கம்பற்றி மிக விரிவாகக் கிருஷ்ணபிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இந்நூல் வாசிக்கிறவர் மனதைச் சன்மார்க்கத்தில் முயற்சிப்படுத்துவது, தேவபயத்தில் வளர்க்கத்தக்கது.

தும்புரவான போதையுள்ளது. இயல்புக்கு விரோதமான அபாரகற்பனைகளேனும் அபத்தாபாசங்கடையுள்ளிட்ட வர்ணனைகளேனும் இந்நூலில் யாண்டுங்கிட்டாது. கிரமமான கற்பனாலங்காரங்களும் உதாகரித்துப் பேசத்தக்க சமயேசிதங்களும் படிப்பினைகளுமுள்ளன என்பதை நடுநிலை விலகாது வாசிப்போரெலாம் மறுக்கார்.”

இக்கூற்றிலிருந்து கிருஷ்ணபிள்ளைக்கும், கம்பனுக்குமுள்ள இடைவெளியை நாம் கண்டு கொள்ளலாம்.

விண்ணக அரசை விரும்பிய உண்மைக் கிறிஸ்தவனொருவன் இவ்வுலக ஆசாபாச நெறிகளில் இருந்து விலகித் தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறான். தனது பாவங்களெல்லாம் தன் முதுகின்மேலிருந்து அழுத்துவதாக உணர்கிறான். தனது இம்மைப்பழியாவும் மரணத்தின்பின் விசாரிக்கப்படும் என்னும், அந்த விசாரணைக்குத் தன்னால் முகம்கொடுக்க முடியாதென்றும் எண்ணுகிறான். அவனது சிந்தனைகள் உலக வாழ்விலிருந்து முற்றாக விடுபடுகின்றன. மோட்ச பிரயாணத்திற்கான சிந்தனைகள் புதிய தெய்வீக யாத்திரை ஒன்றைத் தூண்டி அவ்வழியிலே அவனை இட்டுச் செல்லுகின்றன.

மோட்சவழி ஓர் ஒடுக்கமான இடுக்கமான நெறி. அவன் எத்தனையோ இடர்களையும், தடைகளையும், ஆக்கினைகளையும் தாண்டி அவ்வழியிலே இட்டுச் செல்கின்றது சத்திய வேதநெறி. அந்த நெறியால் ஆத்துமவிகாரி இரட்சிப்படைகிறான்.

ஒரு கிறிஸ்தவன் எவ்வளவு சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் மனந்தளராமல் சத்தியவேத நெறியில் வாழ்ந்தால் அவனுக்கு இரட்சிப்பு நிச்சயம் என்பதையே “குறியீட்டு”ப் பாங்கில் இரட்சணிய யாத்திரிகம் குறியீட்டுக் காவியங்களில் கந்தபுராணத்திற்கு அடுத்தபடியாக இரட்சணிய யாத்திரிகத்தைக் கொள்ளலாம்.

இரட்சணிய யாத்திரிகத்தின்கதைப்போக்கிற்கேற்பப் பாத்திரங்கள் படைக்கப்படுவதும் அறிமுகப் படுத்தப்படுவதும் முக்கியமான சிறப்பம்சமாகும். பக்திவிசுவாசம் நிகழும் கதையோட்டத்திற்கு உயிரூட்டமாக அமைவனவன பாத்திரங்களே. இரட்சணிய யாத்திரிகத்தில் இடம் பெறும் பாத்திரங்கள் ‘குறியீட்டு’ முறையில் அமைந்துள்ளன. பனியனின் பாத்திர வார்ப்புகளை ஒட்டிக் கிருஷ்ணபிள்ளை படைத்த போதிலும் சில இடங்களில் “தனித்துவம்” பேணியும் சென்றுள்ளமை அவதானிக்கக்கூடியது. நன்மை விளக்கப் பாத்திரங்கள் தீமை விளக்கப் பாத்திரங்கள் என்று

இரட்சணிய யாத்திரிகப் பாத்திரங்கள் அனைத்தையும் பாகுபாடு செய்யலாம்.

பாத்திர வார்ப்பில், வளர்ப்பில் சத்தியவேத நெறிக்கு எவ்வித பங்கமும் ஏற்படாமல் மிகக்கூர்மையான அவதானத்தோடு கிருஷ்ணபிள்ளை செயற்பட்டிருக்கிறார்.

பழந்தமிழ் இலக்கிய ஊற்று களிலிருந்து கிளம்புகின்ற காவியத்தன்மை, அமைப்பு, செய்யுள்களின் அமைப்பு என்பவற்றிற்கு ஒரே உதாரணங்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம். அவை, ‘ஒரு சோறு பதம்’ என்ற வகையிலேயே அமையும்.

கம்ப ராமாயணத்திலே ஆரணிய காண்டம் (கிருஷ்ணபிள்ளை) இரட்சணிய யாத்திரிகத்திலே ஆரணிய பருவம் — கம்பராமாயணம் — பாலகாண்டத்தில் அரசியற்படலம் — இரட்சணிய யாத்திரிகத்தில் ஆதிபருவத்தில் — அரசியற்படலம் — இராமாயண நாட்டு, நகர, ஆற்றுப் படலங்கள் — இரட்சணிய யாத்திரிகத்தில் பரமராச்சியப் படலம் என்பன போன்ற வற்றை அமைப்பு ரீதிக்கு உதாரணங்களாகச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

“ஆவா வரசன் அருளிலனே யாமென்பார் காவா வறத்தையினிக் கைவிடுவோம் யாமென்பார் தாவாத மன்னர் தலைத்தலை வீழ்ந் தேகினார் மாவாதஞ் சாய்த்த மராமரமே போல்கினார்.”

கம்பராமாயணம் நகர் நீங்கு படலம்—99

ஆனால், கிருஷ்ணபிள்ளையில் ஒரு தனித்துவமும், சிறப்பியல்பும் இருந்ததென்பதை மறக்க முடியாது. செயங்கொண்டாரின் கலிங்கத்துப் பரணியில் உலகியலுக்கு ஆபாசத்திற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட கடைத்திறப்பு என்ற அம்சத்தை — உயர்ந்த தத்துவமான, “தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்” என்ற வேதவாக்கிய வரம்புக்குள் கொண்டுவந்து மிகச்சிறப்பாகப் பக்தி நெறியைப் பாடியுள்ளார். கிருஷ்ணபிள்ளையின் கவித்துவ முத்திரைகள் சில இக்கடைத்திறப்புப் படலத்திலே பளிச்சிடுவதைக் காணலாம்.

“பாவம் மீறிவளர் காடுதுற்றி யலை பட்டமுங்கி யயர் பாவி யான் ஜீவமாரதியின் நீரடுத்த அதி தேட்டமுண்டு கடைத் திறமினோ.”

அழகான ஓசை, ஆத்தும் விகாரியின் “அந்தரத்தை” இங்கே புலப்படுத்துகிறது.

பாடல் அமைப்பு முறைக்கும், பொருள் அமைப்பு முறைக்கும் சில உதாரணங்களைச் சுட்டலாம்.

“ஆவா விதென்ன அறவு மனியாயமென்பார்
தாவா வறமோ தலைசாய்த்தறவு தென்பார்
முவா முதல்வன் முனியாத தென்னென்பார்
ஓவாது உழுவெம் முயிர்க்கு ஒழிவின் றேவென்பார்.”

இரட்சணிய சரிதப்படலம்—320

“நாளென ஒன்றுபோற் காட்டி யுயிரீயும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின் குறள்—334

“நாளென வரம்புகாட்டி நரலைவாரிதி சூழ் வைப்பிற்
கேருறு முயிருக்கெல்லாம் நன்றுபோற் கேடுசூழ்ந்து
வாளெனப் பிளந்து தள்ளி மாயமாக்க குறைக்கும் வாணுட்
கோறறு காலத்தோடு கூட்டுறவாமிந் நீத்தம்.”

இரட்சணிய யாத்திரிகம்-இகபரசந்திப்படலம்

இவ்வாறு நூலடங்கலும் உதாரணங்களைச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தமிழ் மொழியைச் சமயங்கள் வளர்த்துள்ளன. சமணம், சைவம், பௌத்தம், வைஷ்ணவம், இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் போன்ற மதம் சார்ந்த இலக்கியங்கள்

மதம் என்ற எல்லைக் கோட்டிற்கு அப்பாலும் தமிழ் மொழியை வளம்படுத்தியுள்ளன. இந்தவகையில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கிருஷ்ணபிள்ளையின் இரட்சணிய யாத்திரிகத்திற்கும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு முக்கியத்துவம் உண்டெனலாம்.

குறை கூறலாபா?

எப்போதும் மனைவியைத் தாழ்த்தி ஏதாவதொரு குறை கூறிக்கொண்டிருப்பது கணவனுக்கு அழகன்று. சிலர் மனைவியின் குறைகளைப் பிறரிடமும் கூறுகின்றனர். மனைவியிடமுள்ள குறைகளை மனைவியிடம் மாத்திரமே கூறவேண்டும். மற்றவர்களிடம் ஒருபோதும் கூறக்கூடாது. அதனால் மனைவியின் உள்ளம் பெரிதும் புண்படும். அதை ஆற்ற வெகுநாள் செல்லும்.

அர்ச்சனைக்கு வராத அடுக்கு மல்லிகை

பறப்பாங்கண்டல்
ருத்யா

பட்...பட்...பட்...பட் தொ
டர்ந்து விடாமல் ஒலித்துக்
கொண்டிருக்கும் ரைப்ரைட்ட
ரோடு போராடிக்கொண்டிருந்
தாள் அஜி. அநாயாசமான கை
வேகத்தைவிட, அவள் மன வேகம்
கொன்கோட் விமானத்தைவிட
வேகமாகச் சென்று கொண்டி
ருந்தது. மனம் நேற்று நடந்த
சம்பவத்தை இரையீட்கத் தொ
டங்கியது.

வழக்கம் போல் சாயந்திரம்
ஐந்து மணிக்கு தனது வேலையை
முடித்துக்கொண்டு தான் தங்கி
யிருக்கும் ஹோஸ்டலுக்குப் போ
வதற்காக வேகமாக நடந்து
கொண்டிருந்தாள். மெல்லிய
தென்றல் காற்றில் அவளது உட
லோடு ஓட்டியும், ஓட்டாமலும்
இருந்த அந்த மெல்லிய மேக
வண்ண ஷிபான் புடவை காற்
றிலசைந்தாட, ஹாண்ட்பார்க்கை
கையிலிறுக்கப் பிடித்தபடி அந்த
சனநடமாட்டம் குறைந்த வீதி
வழியாக ஒயிலாக நடந்துகொண்

டிருந்தாள் அஜி. அவளது ஹாஸ்டலுக்கும், அவள் பணிபுரியும் அந்த தனியார் நிறுவனத்திற்கு மிடையே சுமார் ஒரு மைல் தூரமிருக்கும். ஆனால் அவள் தினமும் வேலைக்குச் சென்றுவருவது நடையில்தான். வீட்டு நிலைமையைப் பற்றி இன்று பாட்டி கடிதம் போட்டிருப்பாள், அக்கா, தங்கை, தம்பிமார் என்ன ஆனாகளோ! படிக்கிறார்களோ அல்லது வழக்கம்போல் குடும்ப கஷ்டத்தால் விறகு காட்டிற்கு விறகு எடுக்கச் சென்று விட்டார்களோ.....இந்த மாத சம்பளத்துக்கு இன்னும் இரு நாட்கள் தான் பாக்கி இருக்கிறது. அகற்குள் பாட்டி மளிகைக்கடைக்கு கடன்பாக்கி கொடுக்கவேண்டும். மதனகோபால் முதலாளியிட்ட போனமாசம் வாங்கின கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி கடிதம் போட்டிருவாள். அவளுக்கு எழுத படிக்க தெரியாது. ஆனால் அவள் கூறும் விஷயங்களை விட இன்னும் ஒருபடி கூட்டி எழுதுவாள் கடைசித் தங்கை அனு. மனம் பல்வாறாக சஞ்சலப்பட சாலையோரமாக நடந்துகொண்டிருந்தாள் அஜி. திடீரென அவள்பக்கமாக ஓர் பியட் கார் ஒன்று கிரீச்சிட்டு நின்றது. வெடவெடத்த அஜி சாறித்தலைப்பை இன்னும் இறுக போர்த்திக் கொண்டு நடையின் வேகத்தைக் கூட்ட முயன்றாள். “மிஸ் அஜி...உங்களுக்கு ஆட்சே

பணையில்லையேல் உங்கள் ஹாஸ்டல் வரைக்கும் விப்ட் கொடுக்கலாம்; அவள் கம்பனி மனேஜர் ஜனார்த்தனவின் குரல் கேட்டு நின்றான் அஜி. "ஓ...நோ...சேர் தாங்க்யூ... உங்களுக்கு" முணுமுணுத்தான் அஜி 'நோ ப்ராப்ளம் அஜி...வாங்க, ஹாயாக அரைவர் சீட்டில் சாய்ந்தபடி அழைத்தான் ஜனார்த்தனன். 'இல்லை சேர்...நான் லைப்ரரிக்கு போயாக வேண்டும்' தட்டிக்கழிக்க முயன்றான் அஜி. 'அதற்கென்ன போறவழியில்தானே இடையிலேயே இறக்கிவிடறேனே'; இன்னும் முரண்டு பிடிப்பது அனுகூலமாகப் பட்டது, அஜிக்கு. வேறுவழியின்றி காரின் பின் சீற்றில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டான். காஸெட்டில் பொனியம் இசைத்துக்கொண்டிருந்தது. காற்றில் கலந்தாடும் சுருள் சுருளான கேசத்தை ஒரு கையால் பின்னுக்கு தள்ளிவிட்டுக்கொண்டே காரையோட்டினான் ஜனா. அவனது அப்பா தான் அந்தக் கம்பனியின் மனேஜராக தொடக்க காலம்வரை இருந்துவந்தார். ஆனால் திடீரென அவருக்கு மாரடைப்பு ஏற்பட்டு அவரது அத்தியாயம் முடிய, அவரது ஒரே குமாரன் ஜனார்த்தனன் அப்பதவியை ஏற்றான். எடுத்த எடுப்பிலேயே எல்லோரையும் கவரக்கூடிய தோற்றமுடையவன் ஜனா. அவன் பணக்கார சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டவன். கல்கத்தாவில் மனேஜ்மன்ட் படித்துக்கொண்டிருந்தவன் அப்பாவின் மறைவுக்குப்பின் பொறுப்புள்ள ஒரு மனே

ஜராகிவிட்டான். பதவியேற்று மூன்றுமாத காலம்தான் ஆகியிருந்தன. அதனால் அவனது குணநலன்களை இன்னும் முழுதாக அறிந்துகொள்ள வில்லை அஜி. அவள் அந்தக் கம்பனியில் ஸ்டேனோவாக சேர்ந்து இரு மாதங்கள்தான் ஆகியிருந்தன. இரு வருக்குமே பரஸ்பரம் ஒரு வரைப்பற்றி ஒருவர் அறிந்து கொள்ள நியாயமில்லைத்தானே. நாலைந்துதடவை ஆபீஸ் விஷயமாக அழைப்பான்- சில கடிதங்களைக் குறிப்பிட்டு டைப் செய்யச் செய்வான். அவளும் தன் வேலையை செய்து முடிப்பான். இப்படியேதான் எந்தவித சிக்கலுமில்லாமல் இரண்டு மாதங்களைப் போக்கிவிட்டான். என்ன... மில்...அஜி...பலமா யோசனை பண்ணுறீங்க...உங்களுக்கு யாருடைய நாவல் பிடிக்கும்' ஜனா தான் பேசினான். "ஒன்றுமில்லை எனக்கு ஜெயகாந்த்தான் இஷ்டம்" என்றான் அஜி. லைப்ரரி வாசலில் இறக்கிவிட்டான் ஜனா. வந்துவிட்டோமே இனி ஏதாவது புத்தகத்தையாவது எடுத்துக்கொண்டு செல்வோம் என்ற எண்ணத்தோடு கையில் தட்டுப்பட்டதை வாங்கிக்கொண்டான். ஜனாவிடமிருந்து தப்பியதே போதும் என்றிருந்தது அவருக்கு. அவளது குடும்ப நிலைமைகளைத் தெரிந்துகொண்ட யாராவது இந்த கார் சுவாமியைக் கண்டிருப்பது ஏதாவது கட்டுக்கதை ஒன்று கஷ்டப்பட்டு பிறந்திருக்கும்.

அஜி சுமாராகப் படித்தவள். அவளது படிப்புக்கான முழுப் பொறுப்பும் அந்த கான்வெட்டின் சுப்பீரியர்தான். அவளுக்கு உடன்பிறப்புக்கள் என்று தங்கைகளும், இரண்டுதம்பிமாருமே இருந்தனர். அவளுடைய அப்பா அம்மா குழந்தைச் செல்வங்களைத்தான் விட்டுவிட்டுப் போயிருந்தார்களே யொழிய, எந்தவித ஆஸ்திகளையுமே தேடி வைத்திருக்கவில்லை. அப்பா இருந்த சொத்து, சுகங்களை யெல்லாம் விற்று, விற்றுக் குடித்தார். இதன் முடிவு வாழவைக்க வேண்டியவர் எட்டுக் குழந்தைகளையும் தாயின் பொறுப்பில் ஒப்படைத்து விட்டு எம்ஸலாகம் சென்று விட்டார். மதுவின் உக்கிரத்தால் அவரது ஈரலின் ஒரு பகுதி அறிந்து விட்டதாம். அப்பாவின் மறைவுக்குப் பின் அம்மா சில காலம் ஈடுகொடுத்தாள். அவள் எத்தனை நாளுக்குத்தான் எட்டுப்பேரையும் தாக்குப் பிடிப்பாள். வெளி நாட்டில் தாதிவேலை என்று சொல்லி ஏதோ ஓர் ஏஜென்சிக்கு கிடந்த இரண்டு பரப்புக் காணியையும் அடகு வைத்து வெளி நாடு சென்றாள். அம்மா ஏதோ வெளிநாடு சென்று எங்கையெல்லாம் நல்ல நிலையில் வாழ வைப்பாள் என்று சிறுமியாய் இருந்த போது பகற்கனவு காண்பாள் அஜி. அவளுக்கு இயற்கையாகவே வயதுக்கு மீறிய அறிவுண்டு. அம்மாவும் வெளிநாடு சென்ற புதிதில் ஏதோ ஒன்றிரண்டு டொலர்கள் அனுப்பினாள். நாளடைவில்

அதுவும் குறைந்து கடைசியில் ஒன்றுமே சவடு தெரியாமல் மறைந்து விட்டது. அவளுக்கும் என்ன நேர்ந்ததோ தெரியாது. கடிதப் போக்குவரத்தும் மங்கி விட்டது. ஏன் என்ன ஆனால் என்று கூட விசாரிப்பதற்கு நாதி இல்லை. இவ்வளவு காலமும் இரண்டு அக்காமாரும் ஏதோ தங்களாலியன்ற அளவு தங்கை, தம்பிமாரைக் கவனித்தார்கள். அத்தோடு ஒண்டிக் கட்டையாய் தனித்து வாழ்ந்த பாட்டியும் இவர்களோடு ஒட்டிக் கொண்டாள். அஜியும், அவள் தங்கைகளும், தம்பிமாருமே அருகிலுள்ள விறகுக் காட்டிற்குச் சென்று விறகு பொறுக்கி வீடுவீடாக விற்று வந்தார்கள். இந்த நேரத்தில்தான் அவளுடைய ஊருக்கு வந்த மதமோதகர்கள் இவர்களது குடும்ப நிலையைக் கண்டு அவளையும், அவளது இரு தங்கைகளையும் தங்கள் பொறுப்பில் எடுத்துச் சென்றார்கள். அஜியை நகரத்திலுள்ள ஹாஸ்டலில் தங்க வைத்து படிப்பித்தார்கள். தங்கைமாறை மலையகத்திலுள்ள ஓர் சிறுமியர் விடுதிக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். புத்திக் கூர்மையும், துருதுருப்பும் கொண்ட அஜி வேகமாகப் படித்து முன்னேறினாள்

இந்த நிலையில் அவளது மூத்த அக்கா யாரோ ஓர், ஊர், பேர் தெரியாத வனுடன் ஊரை விட்டே ஓடிவிட்டாள். என்ற செய்தி அஜிக்கு கிட்டியது. ஏற்கனவே சமுதாயத்தில் நிமிர்ந்து

நடக்கமுடியாமல் இருக்கும் அவர் களது குடும்பம் இந்த நிலைமையின் பின் மேலும் மோசமானது. இதை இரண்டும் கெட்டான் பருவத்திலிருந்த அஜி உணர்ந்தான். அனலிடைபுழுவாய் நெளிந்தான். ஏற்கனவே வெளி நாடு சென்று திரும்பாத அம்மாவைப் பற்றி அசிங்கமாகக் கதைக்கும் ஊர் உலகம் இனிமேல் வீதியிலேயே நடக்க முடியுமா தூற்றும் என்று அவளுக்குத் தெரியும் இதை அவள் அக்கா அறியவில்லையே. அந்தப் பதினெட்டு வயதிற்குள்ளேயே சொல்ல முடியாத வேதனைகளை யெல்லாம் அனுபவித்து விட்டாள் அஜி. அடுத்த நாளில் அவளின் சிறிய அக்காவிடம் இருந்து வந்த சோகக் கடிதம் அவளின் வேதனையை இரு மடங்காக்கியது, அவள் தன் ஆற்றாமையை சொற்களில் வடித்திருந்தாள். அஜி எமக்கு இன்னுமோர் வாழ்வு வரும் என்று கணவிலும் நினையாதே. இங்கு வீதியில் கூட நடமாடமுடியாதபடி சொல்லப் புகளால் எங்களைக் கொல்கிறார்கள். வீடுகளுக்குச் சென்று வேலை செய்து பிழைக்க முடியாமற் போய்விட்டது. அதுவும் ஆண்கள் உள்ள வீடுகளுக்குச் சென்றால்..... கேட்கவும் வேண்டுமா... ஏன் நமக்கு இந்தச் சோதனையை ஆண்டவன் வைத்தான். பாட்டிபடுத்த பாயை விட்டு எழுகிறாள் இல்லை. ஊரில் தலை நிமிர்ந்து வாழ முடியாத நிலை. பாவம்

அவள் சாக வேண்டிய வயதில் எம்மைத் தலையில் கட்டிக் கொண்டு படாத பாடுபடுகிறாள். எமது கடைசித் தங்கை அனுவுக்கும், அவளோடு படிக்கிற யாரோ ஒரு பொடியனுக்கும் ஏதோவாம். ஊரில் கதை அடிபடுகுது. எல்லாம் நமக்குப் பாதகமாய்த்தான் இருக்குது. அவளைக் கேட்டால் இல்லை என்று அடித்து சொல்கிறாள். நீயும் அப்படி ஏதும் செய்து போடாதே. பொம்பிளைகளைப் பெத்துப் போட்டு காலாகாலத்தலை அதுகளுக்குச் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாவிட்டால் அதுகளுக்குச் சொத்து சுகம் தேடி வைத்து முறைப்படி முடிச்சுக் கொடுக்கா விட்டால் இப்படித்தானே அதுகள் கண்டவன் நிண்டவனோடு ஓடும். இப்பிடி ஒவ்வொருத்தனோடு கலைச்ச விட்டால் செலவு குறைவுதானே என்று ஊர்ச் சனங்கள் என்னைக் கண்டதும் ஒவ்வொருத்தியும் ஒவ்வொரு விதமாகக் கதைக்கிறார்கள். நீ தான் இந்தப் பிரச்சினைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்க வேண்டும். படித்து நல்ல நிலைக்கு வந்து விட்டாயானால் நாங்கள் கொஞ்சம் நிம்மதியாக வாழ முடியும். என்று அவள் அக்கா போட்ட கடிதத்திலிருந்தே அவளது சமநிலை குலைந்து விட்டது. குடும்பத்தின் முழுப்பொறுப்பு அவள் தலையில். அவளை இது காலவரை படிப்பித்து ஆளாக்கிய அதே ஹாஸ்டல் சுப்பிரியருக்கு அவளது குடும்ப நிலை தெரிகின்ற விஷயம்.

இந்த நேரத்தில்தான் அவளது சுப்பிரியரின் உதவியுடன் இந்த ஸ்டெடே வேலை கிடைத்தது. எந்த பொறுப்புமில்லாம பறந்து திரியவேண்டிய வயதில் பல பொறுப்புக்களையும் சுமந்து தனக்கென்று ஓர் வட்டத்தை உருவாக்கி அதனுள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறாள். பள்ளிப் படிப்பை முடித்தும், முடிக்காமலும் பொறுப்புள்ள ஓர் பெண்ணாக மாறிவிட்டாள் அஜி. அவளுக்கு செல்வந்தான் குறைவேயொழிய அழகை அள்ளி வாரி இறைத்திருந்தான் இறைவன். பரக்க, பரக்கக் காலையில் கம் பெனிக்குச் செல்வாள். சாயந்தர வேளைகளில் ஹாஸ்டல் வந்ததும் சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டு அங்குள்ள சிறு பிள்ளைகளுக்கு டியீசன் சொல்லிக் கொடுப்பாள். இந்த ஓவர்டைம் வேலையால் அவளது வருமானம் ஓரளவுக்கு உயர்ந்தது. எத்தனையோ அவள் வயதை யொத்த இளம் பெண்கள் ஹயாகப் பறந்துதிரிந்து கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் அஜி மட்டும் அதற்கு விதிவிலக்கானவர். இந்தத் செல்வம்தான் எத்தனைபேருக்கான இடைவெளியை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது. கம்பெனியில் வேலைசெய்யும் ஏனைய பெண்கள் இடைவேளை நேரத்தில் கண்டனில் கூடிவிட்டார்களானால் பெருத்த சத்தமும், கூக்குரலும் எழும்பும். ஆனால் அஜி மட்டும் ஓர் ஒதுக்குப்புறமான இடத்தில் அமர்ந்து தான் கொண்டுவந்த

சிறு பொட்டலத்தைப் பிரித்து உண்பாள். அதனுள் ஏதாவது சிறிய அளவில் இருக்கும். சில வேளைகளில் ஜன தனது ஏனைய கூட்டாளிகளோடு வருவான்..... உட்கார்வான்... சிகரெட் பிடிப்பான். ஏனைய நண்பர்களோடு அரட்டையடிப்பான்..... எழுந்து போவான். அவனும் சிறிய வயதில் பல பொறுப்புக்களை ஏற்ற வந்தான். அவனுக்கும் பொழுது போக்குகளும், ஆசாபாச எண்ணங்களும் இருப்பது இயற்கை தானே. இந்த வேளையில்தான் கார் சுவாமி மூலம் ஜனவுக்கும் அஜிக்கும் இடையில் நெருக்கமான பரிச்சய உறவு ஏற்பட்டுள்ளது.

ஹஸ்டலையடைந்த அஜிக்கு கை, கால் புரியாத நிலை. ஏன் ஜன இப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும். இது தற்செயலாக ஏற்பட்ட சந்திப்பா, அல்லது திட்டமிட்டு நிகழ்ந்த சந்திப்பா என்று அவளுக்குப் புரியவில்லை. அல்லது நானாகத்தான் வீண் கற்பனைகளிலீடுபடுகின்றேனோ ..... ச்சி... இதுஎன்ன வீண் கற்பனை.. என் நிலைமை என்ன... ஜனவின் நிலைமை என்ன... குப்பைக் கிடங்கு கோபுரமாக மாற ஆசைப்படலாமா என்று தன்னையே நொந்து கொண்டாள். அக்காவின் கடிதம் அவள் கண்முன்னே விழுந்து கிடப்பது போன்ற பிரேமையேற்பட்டது.

அடுத்த நாள் வழமைபோல் கம்பெனிக்குச் சென்றாள். தன்

கடமையைத் தொடர்ந்தாள். கை தானாக ஆட்டோமெட்டிக் காக இயங்க, மனம் வீட்டு நிலைமைகளில் ஆழ்ந்தத் தொடங்கியது. அவளோடு ஒன்றாகப் பணி புரியும் அகல்யா வந்தாள். அவள் ஒரு நியூஸ் மகசின். அஜியோடு அவள் மட்டும்தான் கொஞ்சம் அந்நியோன்யமாகப் பழகுவாள். அஜியின் குடும்ப நிலைமைகள் அவளுக்கு அத்துப்படி. வந்தவள் “உன்னை சேர் கூப்பிடுகிறார்” என்று கூறி கண்ணைச் சிமிட்டி விட்டு வழமையைவிட மாறாக எதுவுமே பேசாமல் நகர்ந்தாள். அஜி எந்தவித பதபடப்போ ஒன்று மில்லாமல் ஜனாவின் ஆபீஸ் அறைக்குள் நுழைந்தாள். மேசை மீது விரிந்துகிடந்த பெரிய பைல் ஒன்றில் எதையோ மும்முரமாகத் தேடிக்கொண்டிருந்தான் ஜனா. அஜியைக் கண்டதும் அவளை எதிர்பார்த்திருந்தவன் போல் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்துகொண்டான். மிஸ் “அஜி நான் இவ்வளவுநாளும் உங்களை எமது ஆபீஸ் ஷயமாகக் கூப்பிடுவதுண்டு. ஆனா..... இன்று... எனது பர்ஷனல் விஷயமாகக் கூப்பிட்டிருக்கிறேன். உங்களுக்கு ஏதும் ஆட்சேபணையில்லையே.....” அங்கலாய்த்தான் ஜனா. “இல்லை சேர் நீங்கள்.. எனக்கு உங்களது அந் தரங்க விஷயங்களைக் கூறுவதற்கு அப்படியொன்றும் நான் உங்களுடன் அதிக நாள் பழகியதில்லையே”... “இல்லை அஜி இதன் கதாநாயகியே நீதான். நான்...

நான்... உன்னை விரும்புகிறேன். ஏற்றுக்கொள்வீரா” கையைப் பிசைந்தான் ஜனா. “சேர்.. என்னை மன்னிச்சிடுங்க சேர். உங்களது நிலை என்ன? எனது நிலை என்ன” மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வேற்றுமைதான் எம் இருவருக்கும். எங்கள் குடும்ப விவகாரங்களைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியாது. உங்களைப்போன்ற பணக்காரருக்கு என்னைப்போன்ற ஏழைகளை வஞ்சிக்கும் எண்ணம்தான் குறிக் கோள். உங்கள் தயவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்பதற்காக என்னை எப்படியும் ஏமாற்றலாம் என்று எண்ணுகிறீர்களா? முதலில் காதல் என்று சொல்வி நாயாக ஆலையைப்பிர்கள். அப்புறம் எங்களுக்கு இழுக்கான பெயரை வாங்கித் தந்துவிட்டு உங்கள் அந்தஸ்துக்கு ஏற்றபடி உங்கள் ஆஸ்திக்கேற்றபடி இன்னொருவருக்குத் தானியேற்றுவிர்கள். உங்களைப் போன்ற வருடைய பொழுதுபோக்குக் காதலுக்கு என்னைப் போன்றவர்கள் தான் ஏற்றவர்கள் என்று எண்ணுகிறீர்களா? நோ சேர் நான் அப்படிப்பட்ட பெண்ணில்லை. உங்கள் காதலை ஏற்றுக்கொள்ள என் னால் முடியாது. காரணம் தகுதி. ஆத்திரத்தில் பொழிந்து தள்ளி விட்டு கதறியமுதான். மேல் மூச்சு, கீழ்மூச்சு வாங்கியது அஜிக்கு. ஜனா பரபரத்தான்.... அஜி.. அஜி... எதற்கு இப்படி அழுகிறீர்கள். இப்ப என்ன நடந்தது. பொம்பளைகளை விளையாட்

டுப் பொம்மையாக நினைக்கிறவன் இல்லை அஜி நான்... என்னை நம்புங்கள் பிளீஸ்”

அஜி ஆத்திரத்துடன் அறையை விட்டு வெளியேறினாள். கம்பனியின் அத்தனை பேருடைய கண்களும் தன்னை மொய்ப்பதாக எண்ணினாள். தன் இருக்கையில் அமர்ந்து விசும்பி, விசும்பி அழுதாள். அவளைத் தேற்ற எவருமே வரவில்லை. அவள்நன்பி அகல்யா கூட ஏதோஓர் அசிங்கமான பிராணியைப் பார்ப்பது போலப் பார்த்தாள். ஜனாவின் ஆபீஸ்படார் என இறுகப் பூட்டப்படும் சத்தம் கேட்டது. சிறிதுநேரத்தில் ஸ்கூட்டர் ஒன்று பலத்த சத்தத்தோடு வேகமாகப் புறப்படும் ஒலியும் தொடர்ந்து கேட்டது.

சக ஊழியர்கள் மூலைக்குமூலையாக அமர்ந்து வாய்க்குக் கிடைத்த அவலை வெவ்வேறு வித உருவக்கதைகளையும் இணைத்து மெல்லத் தொடங்கினார்கள். அஜி ரைப்ரைட்டர் மேல் முகத்தை முடிக்கொண்டு படுத்துவிட்டாள். அவளது கம்பனியின் பெண்கள் எல்லோருக்குமே தலைவியான சரஸ்வதியம்மா புறு புறுப்பது அவளுக்கு அநகாமையில் கேட்டது. “அவளுடைய சுகோதரங்கள் தான் அப்படியெண்டு பார்த்தால். சீ... பூனைபோல் இருந்தாள். இவளுக்கு இவ்வளவு திடிரா நல்ல புனியங்கொம்பாகப் பிடிக்கப்பார்த்தாள். ஆனால் பாவம் வழக்கி விழுந்திட்டாள்.

நேற்று வந்தவளுக்கு இருக்கிற திமிரைப் பாருங்கடி. எல்லோரையும் போல எங்க முதலாளியையும் ஏமாத்தலாம் எண்டு பார்த்தாளாக்கும். பாவம்.. அழு..... அழுடி” அஜிக்கு அழுகை பெரத்தக் கொண்டு வந்தது. முகத்தை கையால் முடிக்கொண்டு கண்டனை நோக்கி ஓடினாள். உடனடியாக றிசைன் லெட்டர் எழுதினாள். ஜனாவின் ஸ்கூட்டர் திரும்பி வரும் சத்தம் கேட்டது. சிறிது நேரம் அமர்ந்து யோசித்தாள். அவளுக்கு உலகமே இருண்டு விட்டது போன்றிருந்தது. உலகில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் அரக்கர்களாகத் தோன்றினார்கள். முக்கியமாக கம்பனியிலுள்ள அத்தனை பேருடைய முகமும் ஆருபிகளாகத் தோற்றமளித்தன.

திடீரென எழுந்தாள். ஹாண்ட்பேக்கை சரி செய்து கொண்டாள். ஜனாவின் ஆபிசை நோக்கி நடந்தாள். ஓசைப்படாமல் கதவைத் திறந்தாள். ஜனா சிகரெட் புகை மண்டலத்தின் மத்தியில் ஏதோ ஆபீஸ் சிந்தனையில் இருந்தான். அஜி ராஜினாமாக் கடிதத்தை சமர்ப்பித்து விட்டு எதிர்காலமே இருண்ட நிலையில் பஸ்டான்டை நோக்கி நடந்தாள். ஜனா ‘அஜி...’ என்று அலறுவது கேட்டது. நடைமுறைக்கு மாறான முறையில் அன்று அவள் பஸ்ஸில் ஹஸ்டல் போகத் தீர்மானித்து பஸ்ஸைப் (தொடர்ச்சி 45-ம் பக்கம்)

எண்ணியதை எண்ணியபடி முககீறேன்

அன்பின் வாசக அன்பர்கள் அனைவருக்கும் எனது அன்புகலந்த வணக்கம்.

மக்கள் தொடர்பு சாதனங்களை இட்டு "புதிய உலகம்" இவ்வாண்டு கூடியளவுசிந்தனை செய்யுமென ஏற்கனவே (தை-மாசி, 1983) அறிவித்திருந்தார்கள். நல்ல கருத்து. வரவேற்க வேண்டியதும் கூட.

இன்றைய உலகில் மக்கள் தொடர்பு சாதனங்கள் (Mass Media) பொதுமக்களிடையே பெரும் பாதிப்பை (நல்லவை + கெட்டவை) ஏற்படுத்தி வருகின்றன என்பது தொடர்பியலாளர், உளவியலாளர், சமூகவியலாளரின் ஏகோபித்த முடிவு. இத்துறைகளில் மேல்நாட்டு நிபுணர்கள் பலர்-குறிப்பாக வடஅமெரிக்காவில் - நிறைய ஆய்வுகள் செய்துள்ளார்கள், செய்துவருகிறார்கள். வாய்ப்புக் கிடைக்கும் பொழுது அவர்களுடைய கருத்துகளை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள முனைவேன்.

தமிழ்நாட்டு நாள்/வார ஏடுகள்

தமிழ் நாட்டில் உள்ள வீதியோரக் கடைகளிலும், பெட்டிக்

கடைகளிலும் வண்ண வண்ணப் படங்களை முகப்பில் கொண்ட பல்வேறு சஞ்சிகைகள் தூங்குகின்றன. நாள்தோறும் வெளிவரும் நாளேடுகள் வேறு.

ஐந்தாறு இலட்சம் மக்களுக்கு மேலாக வாழும் தமிழ்மக்களுள் கிட்டத்தட்ட ஐம்பத்துநாலு விழுக்காடு படிப்பறிவற்றவர்கள் என்பது ஒரு கணிப்பு. இங்கு நான் தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்களைப் பற்றியே கூறுகின்றேன்.

இப்படிப்பட்ட தமிழ்நாட்டில் வெளிவரும் ஒரு தினசரியான "தினத்தந்தி"யே இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய தொகையாக வெளிவருகின்றது. அதாவது நாள்தோறும் வெளியிடப்படும் நாளேடுகளுள் எண்ணிக்கைவாரியாக முதலிடம் வகிப்பது "தினத்தந்தி"யே. பெரும்பான்மையான நாளேடுகள் - அவை காலையில் வெளிவந்தால் என்ன, மாலை யில் பிரசுரமானால் என்ன, அவை அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்தனவையாகவே அமைந்துவிடுகின்றன. "தினமணி"; "தினமகள்"

போன்ற நாளேடுகள் இதற்கு விதிவிலக்கானவை.

இதேபோன்றுதான் பெரும்பாலான வார ஏடுகளும் அரசியல் கட்சி சார்புகொண்டே பிரசுரமாகி வெளிவருகின்றன. ஒரு பொதுப்படையான மதிப்பீடு செய்வதானால், நாளேடுகள் ஏற்படுத்தும் பாதிப்பைவிட இச்சஞ்சிகைகள் ஏற்படுத்தும் பாதிப்புகள் கூடியவை, ஆழமானவை, உறுதியுமானவை-என்று குறிப்பிடலாம். இது ஒரு விஞ்ஞானரீதியான முடிவு அல்ல. ஆனால், மேலெழுந்தவாரியான காட்சி அறிவு (Observation only).

குப்பையாகக் குவிந்திருக்கும் சஞ்சிகைகள் ஏராளம். குமுதம், ராணி, ஆனந்தவிகடன், குங்குமம், இதயம், சாவி, கல்கி, தினமணிக் கதிர், தேவி, அலிபாபா, முத்தாரம், மூக்குத்தி, மெட்டி, சினிமா, எக்ஸ்பிரஸ், ஜூனியர் விகடன், ஜெமினி எக்ஸ்பிரஸ், பொம்மை என்று சஞ்சிகைகள் பலப்பல.

பெரும்பாலும் பெண்களுடைய படங்களையே சஞ்சிகை முகப்பில் வண்ணப்படமாக வெளியிடுகிறார்கள். அவ்வாற சஞ்சிகையின் கட்டுரைகளுக்கும் கதைகளுக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லாமலேயே இம்முகப்புப் படங்கள் அமையும். அவற்றுள் பெரும்பான்மையும் சினிமா நடிகைகளின் படங்களாகவே அமையும். இந்தியாவிலேயே வெளிவரும்

ஆங்கில வார ஏடுகளைப் பார்க்கும்பொழுது இந்நிலை இல்லை. உதாரணமாக (India Today, The Illustrated weekly, The Sunday) போன்ற சஞ்சிகைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

வாரந்தோறும் குவிகின்றன

என்பது பக்கங்களைக்கொண்ட குமுதம் வாரந்தோறும் 5,80,000 பிரதிகளை விற்பனைக்குவிடுகின்றது. இரண்டாவது இடத்தைப்பெறும் ராணி, 34 பக்கங்களைக்கொண்டு, 4,70,000 பிரதிகளை விற்பனை செய்கின்றது. ஆனந்த விகடன் 80 பக்கங்களுடன் 2,60,000 பிரதிகளை வாரந்தோறும் விற்றுவிடுகின்றது. குங்குமம் 72 பக்கங்களுடன் 1,00,000 பிரதிகளை அச்சேற்றுகின்றது. இதயமும், சாவியும் முறையே 72 பக்கங்களுடன் தொகுக்கப்பெற்று, ஒவ்வொன்றும் 80,000 பிரதிகளை வெளியிடுகின்றன. 64 பக்கங்களைக் கொண்ட கல்கி, 70,000 பிரதிகளை வெளியிடும்பொழுது, அதே அளவு பக்கங்களைக் கொண்ட தினமணிக் கதிர் 65,000 பிரதிகளை விற்பனை செய்கின்றது. 34 பக்கங்களுடன் தேவி 60,000 பிரதிகளை விற்பனை செய்கின்றன வென்றால், 42 பக்கங்களைக் கொண்ட அலிபாபா 50,000 பிரதிகளை வாரந்தோறும் தள்ளி விடுகின்றது.

நீங்கள் இவற்றை வரிசைப் படுத்திப் பார்த்தால் பிரமித்து விடுவீர்கள். உண்மையிலேயே நான் அதிசயப்பட்டேன்! இவ்வளவு பிரதிகள்—இல்லை, இல்லை இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான பிரதிகள் (இன்னும் சில சஞ்சிகைகளின் விற்பனைத் தொகையை நான் குறிப்பிடவில்லையே!) வாரந்தோறும் விற்பனையாகின்றனவே! பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்கள் படிப்பறிவுற்றிருந்தும் கோடிக்கணக்கான நாளேடுகளும் வாரச் சஞ்சிகைகளும் விற்பனையாகின்றனவே!

“ஆபீசு”க்குப் போகும் பல ருடையகைகளில் ஒன்றே இரண்டு சஞ்சிகைகள் இருப்பதை நான் கவனித்திருக்கிறேன். பாடசாலை, கல்லூரி செல்லும் மாணவ மாணவிகளிடமும் இச் சஞ்சிகைகள் தவழ்வதை நான் பார்த்திருக்கின்றேன்.

தூக்கம் மறைமுகமானது

வாரந்தோறும் வெளிவரும் கோடிக்கணக்கான இச்சஞ்சிகைகள் மக்களிடையே ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாமல் இருக்க முடியாது.

ஒரு நிறுவனமே இரண்டு மூன்று சஞ்சிகைகளை அதுவும் வாரந்தோறும் வெளியிடுகின்றது. உதாரணமாக, சூங்குமத்தை வெளியிடுவோர்தான் முத்தாரத்தையும் வெளியிடுகிறார்கள். ஆனந்த விகடன் உரிமையாள

ரும் ஜூனியர் விகடனின் உரிமையாளரும் ஒருவரே. தினமணிக் கதிர் ஆசிரியர் குழுவினர்தான் கினிமா எக்ஸ்பிரசின் ஆசிரியர் குழுவினரும்.

ஒரே நிறுவனம் ஒரே வாரத்தில் வேறுபட்ட பெயர்களுடன் சஞ்சிகைகளை வெளியிடும் அளவிற்கு இவர்களிடம் விடயதானம் பெருகிவிட்டதா? அன்றேல் வேகமாக வளரும் உலகுடன் ஈடுகொடுத்து வளர முனையும் தமிழ் சஞ்சிகைகளின் துடிப்பா?

என்னைப் பொறுத்தமட்டில் வியாபார நோக்கோடுதான் இச்சஞ்சிகைகள் பெருகியுள்ளன என்பேன். பெரும்பான்மையான சஞ்சிகைகளின் பெரும்பகுதி கினிமா மயமாகவும் எஞ்சிய சிறுபகுதி அர்த்தமற்ற கட்சி அரசியலும், உப்புச்சப்பில்லாத அறுந்த சிறு கதைகளையும் கொண்டவையாகவே தோன்றுகின்றன.

ஒரு சமூகத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்ற ஆசை இச்சஞ்சிகைகளிடம் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. முரணாக ஒரு சமூகத்தின் சிந்தனையை மழுங்கச் செய்து, ஓர் ஆழமில்லாத தனமையை உருவாக்கி, மந்தைக் கூட்டமாக மக்களை வாழவே வழிவகுக்கின்றன. வார சஞ்சிகைக்குரிய ஆழமும், கனமும், பொறுப்பு, கடமையும் இச் சஞ்சிகைகளில் காணப்படவில்லை.

மீண்டும் பெருகிக் குவியும் மசாலாத திரைப் படங்களின் எதிரொலியாகவே இச்சஞ்சிகைகளும் தோன்றுகின்றன.

தமிழ்மக்கள் நிறையப் படிக்கிறார்கள். ஆனால் பயன் தரக்கூடியவை அவற்றுள் மிக மிகச் சொற்பம். போலித்தனமும் உளரும் புறமும் உண்டு. சஞ்சிகைகளின் பெயர்களிலேயே ஆங்கிலச் சொற்களைப் புகுத்திவிடுமளவிற்கு ஒரு போலித்தனமான நாகரிக வளர்ச்சி உருவாகிவிட்டது. இந்நிலையைத் தமிழ்த் திரைப்படங்களிலும், நாடகங்களிலும், கதைகளிலும் நிறையப் பார்க்கின்றோம். தாழ்வு மனப்பான்மையுடன் வாழும் ஒரு சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பென்றே இதைக் கணிக்கவேண்டியுள்ளது.

மக்களின் பலவீனங்களைப் பயன்படுத்தி வியாபாரம் செய்கிறார்கள் சஞ்சிகையாளர்கள். இதையே இன்றைய இலக்கியமாகக்கொண்டால், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இக்கால கட்டத்தை மிகவும் ஓர் இருண்ட காலமாக, மிகத் தாழ்ந்த காலமாகவே கருதவேண்டும். (நாவல்

(41-ம் பக். தொடர்ச்சி) பிடித்து விட்டாள். பஸ்புறப்படவும் ஜனவின் ஸ்கூட்டர் அந்த இடத்திற்கு வரவும் சரியாய் இருந்தது. அஜிக்கு அழுகை பொத்துக் கொண்டு வந்தது. தன்னையே நம்பியிருக்கும் தனது குடும்பம், தங்கைமார், தம்பிமார், அக்கா... ஒவ்வொருவராக வந்து போனார்கள்.. பஸ்ஸில் உள்ள அத்தனை பேருக்

களையும், கட்டுரை நூல்களையும், ஏனைய இலக்கியங்களையும் நான் இம்மதிப்பீட்டில் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லையென்பதை வாசக அன்பர்களுக்கு இவ்விடத்தே குறிப்பிட்டுக் கொள்கிறேன்.)

தமிழ் நாட்டின் தமிழ் வார ஏடுகளை மட்டுமே கணக்கில் கொண்டு, அவை தமிழ்ச் சமூகத்தைப் பின்போக்கி இழுத்துச் செல்கின்றன என்ற குறையை மிகுந்த மனவருத்தத்துடன் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றேன்

இந்தக் குப்பையையே ஈழத்துத் தமிழர்களும் இரட்டிப்புப் பணம் கொடுத்து வாங்கித் தம்மையே தாம் குறைத்துக்கொள்ளுகிறார்களே? இவை எமக்கு வேண்டுமா? அதுவும், இன்றைய எமது சூழலில் இவை உண்மையிலேயே எமக்கு வேண்டுமா?

உங்களைச் சிந்திக்கவிட்டு, மீண்டும் எனது எண்ணங்களுடன் சந்திக்கும்படும் அன்பு வணக்கம் கூறி விடைபெறுவது,

உங்கள் அன்பின் சகோதரன்
கரவையூர்ச் செல்வம்

கும் ஓர் காட்சிப்பொருளாக அஜி இருந்தாள். தனது அன்பு அக்கா... தங்கைமாரின் எதிர் காலம் இனி என்றுமே மலரப் போவதில்லை. எமக்கென்று ஓர் நல் வாழ்வா! இந்த இகழும் சமுதாயத்தில் இனியும் தலை நிமிர முடியுமா? அஜி உட்பட அவர்கள் அனைவருமே இனி அர்ச்சனைக்கு வராத அடுக்கு மல்லிகள் தான். (யாவும் கற்பனை)

சென்ற இதழில் வெளியான
குறுக்கெழுத்துப் போட்டியின்

சரியான விடைகள்

1	ர்	2	வ	ல	ர்	3	பு
ஆ							
4	ரோ	ன்	6	ப	த்		
5	பு	ரி	7	கா	தா		
8	ண	கு	ந்	தி	ண்		
9	ம்	10	சே	தா	ஆ	டு	
11	சி	று	ர்	அ	ன்	பு	

பலர் சரியான விடைகள் அனுப்பியுள்ளனர்

பரிசுக்குத் தெரியப்பட்டவர்:

S. வீமால் விஜயராஜ்

குவாடலூப் அன்னை ஆலயம்

சின்னக்கடை, திருக்கோணமலை

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி

1	2	3	4	5	6
வை	சி	கு	ம்		
4	நை	ம்	அ	ம்	
7	று	8	சி		
9	து	த்	ம		
10	ம	து	11	ம்	
12	றை	னி	ணி		

முடிவு தேதி 14-7-1983

மேலிருந்து கீழ்

1. விடியற்காலே
2. நளன் நாடு நகரிழந்து — புருந்தான்
6. விலங்கரசன் மறைந்துள்ளான்
7. திருக்குறளின் வேறொரு பெயர்
8. இராமன் தன் மனைவியை ஏழை வேடன் குகனுக்கு — என்றான்
11. வெகுண்டெழுந்த மக்கள் தலைவர் அளித்த வாக்குறுதியைக் கேட்டு — ந்து சென்றனர்

இடமிருந்து வலம்

1. வானரசியின் வணக்கத்துக்குரிய சிறப்பு மாதம்
3. மணமக்களின் — பார்த்துத் திருமணத்தை ஒழுங்கு செய்வர்
4. அன்னமிட்ட வீட்டிற் — இடலாமா?
5. ஆன்மா
7. இதற்குப் பூமியை உவமை கூறுவர் புலவோர்
9. இது வேதனை செய்யும்
10. — இல்லாத வாழ்வு அரிது
12. குற்றம்

அவதானிக்குக : புதிய உலகம் இதழ்ப் போட்டிக் கூப்பனில் மாத் திரம் நிரப்பியனுப்புக. மற்றவை நிராகரிக்கப்படும்

வெளியே

வா

(கவியரசர் தாகூரின் கவிதை
யொன்றின் தழுவல்)

— லெஸ்லி —
கொழும்பு-6

மலரும் தீபமும் மந்திரங்களும்,
பூசைகளும் மாத்திரம் போது
மென ஆலயத்தின் உள்ளே
இருந்தே விடாதே.

வெளியே வா. கடவுள் உன்
முன்னால் இருக்கிறார்.

விழித்துச் சிந்தனை செய்து பார்.

நெற்றி வியர்வை நிலத்திற்
சிந்தி, வரண்ட நிலத்தைப்
பிளந்து பண்படுத்தும் உழவ
னின் பக்கத்திலே பார்.

பாறைகளைக் குடைந்து பாதை
களை அமைக்கும் பாட்டாளியின்
துன்பத்திலே தோள் கொடுத்த
வண்ணம் அதோ தோற்றுகிறார்.

துாசி படிந்து வெயிலிலே
நடுங்கி நிற்கும் மக்களோடு அவர்
கூடவே இருக்கிறார்.

உன் தூய ஆடைகளைக்
களைந்தெறி. துன்பங்களுக்குப்
பயந்து மறையாதே. ஓடி ஒளி
யாதே. மண்ணிலும் சேற்றி
லும் நடந்து வெளியே வா.

துயரங்களின் நடுவிலும் கண்
ணீரின் மத்தியிலும் ஏழ்மையின்.
இடையிலும் கைதாங்கி நிற்கும்
இறைவனைக் காண்பாய்.

உலகின் அன்றாட வாழ்வில்
நீ கலந்து கொள்வதே கடவுளு
டன் கலந்ததாகிறது.

இறைவன் சருவ வியாபி. வாழ்
வில் எங்கும் அவர் பிரசன்னமா
யிருக்கிறார்.

உழைப்பும் உண்மையும் எளி
மையும் எங்கிருக்கின்றன வே
அங்கெல்லாம் அவர் பிரகாசித்த
வண்ணமிருக்கிறார்.

அவரைக் காணவிரும்பினால்,
வெளியே வா, பொதுவாழ்விற்கு
கலந்து கொள். பொதுத்
தொண்டு வாழ்விற்கு புகுந்து துணி
வுடன்பாடுபடு, சுத்தமாய் நட.
துன்ப துயரங்களில் ஈடுபடு.
கண்ணீரைத் துடை. ஏழைக
ளின் தோழமை கொள். அப்
போது அவரைக் கண்டறிந்து
அநுபவிப்பாய்.

1. மலையகத் தமிழ்மக்களின்
வாழ்வில் விடிவே வராதா?

உலகநாதன்,
கோவுஸ்ஸால்ல.

விடிவைக் கொடுக்க வேண்டிய
வர்கள் மனந்திரும்பும்வரை அது
இலகுவானதல்ல.

2. அரசியல் தலைவர்கள் சிலர்
தேர்தல் வந்தவுடன் மக்களைச்
சந்திக்கிறார்கள். பின்னர் மறந்து
விடுகிறார்களே.

ம. பிறின்ஸ்லி டயஸ்,
வங்காலை.

பிணமிருக்குமிடத்தில் கழுது
கள் வருவது இயல்பு. பதவியென்
பது ஒரு பசி. அந்தப் பசியைத்
தீர்ப்பதற்குப் பிறரைப் பிணமா
கக் கருதுவதும் அரசியல் தந்திர
மாகிவிட்டது.

3. கிறிஸ்தவ, முஸ்லீம் மதங்க
ளுக்கிடையே தொடர்பு உண்டு
என்கிறார்கள். உங்கள் கருத்து
என்ன?

அ. றஞ்சிற் பிள்ளைநாயகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

“கிறிஸ்தவர்கள் — முஸ்லிம்
களின் பெயர்கள் பல தொடர்
புள்ளவையாக இருக்கின்றன.

உ + ம — மிரியம் = மரியாளர்
இஸ்ராயேல் மக்களிடமிருந்து
தோன்றியதொரு இசுமாய் முஸ்
லிம்களைக் கணிக்கின்றார்கள் பை
பிள் அடிப்படையில்.

4. மத குருமாரைக் கைது செய்
யெய்தமைப்பற்றித் தங்கள் அபிப்
பிராயம் என்ன?

விக்ரம் குமார்,
நாரந்தனை.

இயேசுக்கிறிஸ்து கூறியவார்த்
தைகளை நினைவில் கொள்வோம்.
“என் பெயரின் பொருட்டு உங்க
ளைப் பிடித்துச் செபக்கூடங்களுக்
கும், சிறைச்சாலைகளுக்கும் இழுத்
துச் சென்று அரசர்களுக்கும் தலை
வர்களுக்கும் உங்களைக் கையளித்
துத் துன்புறுத்துவர். எனக்கு
நீங்கள் சாட்சியாய் இருப்பதற்கு
இவை உங்களுக்கு வாய்ப்பளித்
கும்.”

(லூக். நற்செய்தி 21: 12-13)

புத்துலகு

1. எதுவும் பழசாகி எல்லாம் கசப்பாகி முதியபல சிந்தனையில் மூழ்கிக் கிடக்கையிலே புதிய உலகத்தில் போனதுவே என்பார்வை! அதிகம் உரைப்பானேன்? ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!!
2. நல்ல விலையுந்தான்! நல்ல தரமுந்தான்! எல்லாம் அளவோடு இருக்கும் உலகம்து! பல்லோரும் இவ்வுலகில் பங்குபெறமுடியும்! இவ்வாறில் யானும் எழுதமுயல்வேனோ?
3. கதையா கவிதைகளா? கட்டுரையா சிற்றுரையா? எதையான் முதலென்பேன்? இறுதி எதுவென்பேன்? அதையான் வரியாக்கி அடுக்க முயலாமல் இதையே எழுதுகின்றேன் எழுதுகின்ற ஆர்வத்தால்!
4. இரவைப் பகலாக்கி எழுதிப் பழகியநம் கரவையூர்ச் செல்வத்தின் கைக்கோலே கோலாகும்! அரவங்கள் இல்லாமல் அமைதிவழிச் சென்றே பரவட்டும் புத்துலகால் பைந்தமிழும் பண்பாடும்!
5. இருதிங்கள் இவ்வுலகம் இனிமேல் எதிர்காலம் ஒருதிங்கள் என்கின்ற உலகாய் உலவட்டும் உருவாக்கி இப்புதிய உலகம் பலபேரை வருமென்று நம்புகிறேன்! வாழ்த்தவிழைகின்றேன்!

‘தாமரைத்தீவான்’

சோ. இராசேந்திரம்,
ஈச்சந்தீவு, கிண்ணியா.

சித்திரைப் புத்தாண்டில் புது மையுடன் மலர்ந்திட்ட புதிய உலகமே நீண்ட நாளுக்குப்பின் சிறுவர் உலகு இடம்பெற்றது கண்டு பெருமகிழ்வு கொண்டேன்.

“சபாஷ் ஆனந்த” சிறுகதை கொழுத்த சீதனம் வாங்கித் திருமணத்தை வியாபார மாக்கும்

தாய்மாருக்கு ஒ சவாலாக அமைந்துள்ளது. அணிசேரா மா நாட்டின் உண்மைகளை அப்பட்டமாக்கி ஸ்ரீலங்கா ஜனாதிபதி வெளிவேடத்தை மிகத்தெளிவாக எடுத்துக்கூறிய கரவையூர் அண்ணா விற்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

ஆ நிர்மலன்,
மாரீசன்கூடல்.

‘புதியதோர் உலகம்’ காணப் புனிமிசை உழைத்த செம்மல்! பதிந்தபேர் உளத்தி லென்றும் பாரதி! கவிஞன் வாழ்வில், உதிர்ந்தவோர் கோடிப் பாடல் உலகினை மாற்றி வைத்த, கதையினை அறிந்தோம்! நீயும்; காசினி தன்னை மாற்று!”

புதுப்பொலிவோடு புத்தாண்டு மலராக வெளிவந்த “புதிய உலகம்” கண்டேன்! எண்ணியதை எண்ணியபடி எழுதுகிறேன்” அருமை. ‘சுதத்திரத்தின் காவல்நாய்’ நடுவு நிலையினின்றும் நற்சிந்தனை தருகிறது. “கவிஞர் யாழ். ஜெயம்” எழுதிய கவிதை மிகமிக நன்று. இலக்கிய கர்த்தாக்கள் தீட்டிய ஏனைய அட்சங்களும் அறிவுக்கு விருந்தாக அமைந்திருந்தது. புதிய உலகமே! இடுக்கண் ஏதேனும் இன்றித் தொடர்க நீடு!

அ. கொளரிதாசன்
வள்ளுவன்வீதி,
ஆலங்கேணி கிழக்கு,
கிண்ணியா.

பங்குனி-சித்திரை இதழ் மிக நன்றாக இருந்தது. “சிறுகதை” சிந்தித்துச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்தியது. “குறுக்கெழுத்துப் போட்டி” முன்பிலும் இலகுவாக இருந்தது பாராட்டற்குரியது. “இளமை போகுமுன்” இனிமையாக இருந்தது. “உங்கள் பார்வை”யும் “எண்ணியதை என்

ணியபடி எழுதுகிறேன்” பகுதியும் புதுமெருகுடன் திகழ்வின்றன. “புதுமைப்பதில்” புதுமையாக இருந்தது. மொத்தத்தில் பங்குனி-சித்திரை இதழில் எந்த விதக் குறையுமே இருந்ததாகத் தோன்றவில்லை.

விக்ரம் குமார்,
நாரந்தனை.

இது நான் புதிய உலகத்திற்கு வரையும் முதல்மடல். சென்ற புதிய உலக மலர் பார்த்தேன். அதில் உள்ள நிகழ்ச்சிகள் யாவும் பொருளும் சுவையும் கொண்டதாய்க் காணப்பட்டது. இதனைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி கொண்டேன். மேலும் இதேபோன்று புதிய உலகம் விறப்பாய் மிளிர் எனது ஆசிகள்.

அ. மெலாணி அல்பேட்,
“பியோஸ்டன்”
கரம்பொன்,
ஊர்காவற்றுரை.

சென்ற புதிய உலக புத்தாண்டு சிறப்பு மலர் மிகவும் விறப்பாய் இருந்தது. இதில் இருந்த ஆக்கங்கள் அனைத்தும் மிகவும் நன்று. மேலும் தொடர்ந்து புதிய உலகம் சிறப்புடன் மலர எனது நல்லாசிகள்.

அ. றஞ்சிற் பிள்ளைநாயகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

சந்தாதாரர் கவனத்துக்கு

- உங்களது ஆண்டுச் சந்தாப் பணத்தைப் புதுப்பியுங்கள்
- சந்தாப் பணத்தை வெளியீட்டாளர், புதிய உலகம், அ. பெ. எண் 2, யாழ்ப்பாணம் எனும் முகவரிக்கு அனுப்பிவையுங்கள்.
- உங்கள் முகவரியில் மாற்றம் ஏற்பட்டால் புதிய முகவரியை எமக்கு அனுப்பிவையுங்கள்.
- எங்களோடு தொடர்பு கொள்ளும்பொழுது உங்கள் சந்தா இலக்கத்தைக் குறிப்பிடத் தவறாதீர்கள்.
- மனியோர் மூலம் பணத்தை அனுப்புவோர் தயவு செய்து உங்கள் பெயரையும், விலாசத்தையும் எமக்குத் தெரிவிக்க மறக்கவேண்டாம்.
- புதிய உலகம் தனிப்பிரதியின் விலை ரூபாய் 2-50.
- ஆண்டுச் சந்தா ரூபாய் 15-00 என்பதை நினைவில்வைத்திருங்கள்.

— வெளியீட்டாளர்